

PIME 360 Catalunya

Anàlisi semestral de la situació econòmica, la competitivitat
i les perspectives de la pime catalana

PRIMER SEMESTRE DE 2026

Gener – Juny 2026 · Dades disponibles fins al 12 de juliol de 2026

Fent empresa, creant futur.

Elaborat per l'Àrea d'Estudis Econòmics de Foment del Treball Nacional · Juliol 2026

Índex

0.1 Fitxa de l'Informe	4
0.2 Àmbit i Definició de PIME	4
0.3 Fonts Públiques Utilitzades en l'Informe	4
BLOC A Resum Executiu: Claus del Semestre	6
1.1 Titular i Claus del Semestre	6
1.2 Panell de Conjuntura Catalunya – Indicadors Globals de l'Informe	7
1.3 Què Canvia vs. Semestre Anterior / Què es Manté	10
BLOC B Conjuntura Econòmica i Empresarial	11
2.1 Activitat Econòmica de Catalunya	11
2.2 Preus i Inflació / Costos	12
2.3 Lectura per a la PIME: Claus a destacar	14
2.1 bis Activitat en el Segon Trimestre de 2026. Lectura des dels Indicadors Avançats	16
BLOC C Comerç Exterior de Béns: Exportacions i Importacions	19
3.1 Evolució Semestral: Variació Interanual i Acumulada	19
3.2 Saldo Comercial i Taxa de Cobertura	20
3.3 Composició Sectorial: Exportacions per Branques d'Activitat (Top 5)	21
BLOC D Inversió a Catalunya: Focus en Inversió Exterior	27
4.1 Inversió Estrangera Directa a Catalunya: Evolució i Origen per Àrees	27
4.2 Missatge per a la PIME i les Cadenes de Valor	30
BLOC E Finançament PIME: Crèdit, Tipus i Condicions	32
5.1 Condicions Financeres: Tipus d'Interès en Noves Operacions	32
5.2 Crèdit al Sector Privat i Empreses	33
5.3 Riscos de Finançament: Tipus, Accés i Refinançament	35
BLOC F Sector Públic: Deute Públic i Execució Pressupostària	38
6.1 Deute de la Generalitat de Catalunya: Nivell i % PIB	38
6.2 Claus del Semestre: Execució Pressupostària, Cost Financer i Regles Fiscals	39
BLOC G Demografia Empresarial: Altes, Baixes i Estructura del Teixit Productiu	44
7.1 Altes i Baixes. Dinàmica Empresarial en el Primer Semestre de 2026	44
7.2 Estructura per Mida i Sector: Fotografia del Teixit Productiu Català	45
7.3 Implicacions per a la PIME Catalana. Tres Missatges Clau	47
BLOC H Mercat Laboral i Nota Social	49
8.1 Ocupació, Afiliació i Atur a Catalunya: Variació Semestral	49
8.2 Cost Laboral i Salaris: Indicador Públic Actualitzat	51
8.3 Nota Social: Poder Adquisitiu, Habitatge i Desigualtat Territorial	52
BLOC I Perspectives i Tancament: Horitzó Segon Semestre de 2026	55
9.1 Escenari de Referència. 5 missatges per al Segon Semestre de 2026	55
9.2 Riscos i Senyals. Quadre Comparatiu Semestral	57

TEMA A DEBAT DEL SEMESTRE: L'habitatge com a factor de mobilitat laboral, cohesió territorial i competitivitat empresarial.....	59
---	----

NOTA: les dades concretes extretes de cada font es detallen a l'apartat de l'informe sobre les Fonts Públiques Utilitzades. Totes les consultes es van realitzar entre gener i juliol de 2026. En els apartats s'utilitza l'última dada oficial disponible a la data de tancament. Quan no existeix desagregació per a Catalunya o per a la PIME, s'empra un indicador nacional o agregat com a referència aproximada. En aquests casos, la xifra es presenta com a proxy i no com a mesurament directe del fenomen català o de la PIME. Les interpretacions sectorials són hipòtesis analítiques i no s'han de confondre amb observacions estadístiques directes.

0.1 Fitxa de l'Informe

Camp	Informació
Títol de l'informe	Informe Semestral de Conjuntura PIME a Catalunya
Entitat elaboradora	Foment del Treball Nacional. Àrea d'Estudis Econòmics
Data de tancament de dades	12 de juliol de 2026
Àmbit geogràfic	Comunitat Autònoma de Catalunya (amb referència a dades globals nacionals quan no hi ha desagregació territorial)

0.2 Àmbit i Definició de PIME

Aquest informe adopta la definició de petita i mitjana empresa establerta en la Recomanació de la Comissió Europea; Recomanació 2003/361/CE de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses, i Annex I del Reglament (UE) núm. 651/2014 de la Comissió, en la mesura que resulti aplicable al context analitzat, ja que és la referència oficial utilitzada per l'INE (DIRCE), l'Idescat, el Ministeri d'Indústria i ACCIÓ. Segons aquesta definició, es considera PIME tota empresa que compleixi els tres criteris següents de manera simultània:

Categoria	Treballadors	Volum de negoci anual	Balanç general
Microempresa	< 10	<= 2 milions EUR	<= 2 milions EUR
Petita empresa	< 50	<= 10 milions EUR	<= 10 milions EUR
Mitjana empresa	< 250	<= 50 milions EUR	<= 43 milions EUR
TOTAL PIME (definició CE)	< 250	<= 50 milions EUR	<= 43 milions EUR

Font: Recomanació de la Comissió Europea, l'Annex I del Reglament (UE) 651/2014 de la Comissió, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses. DOUE L 124, 20/05/2003.

A Catalunya, el 99,8% de les empreses actives són PIME segons el Directori Central d'Empreses (DIRCE, INE, 1 de gener de 2025). Del total d'empreses, el 82,5% té dos o menys assalariats (microempreses i autoocupats), i les empreses mitjanes (50-249 assalariats) representen només el 0,75% del teixit productiu. Les PIME catalanes contribueixen a generar aproximadament el 65-70% de l'ocupació privada i contribueixen amb el 60-62% del Valor Afegit Brut (VAB). En termes estadístics, les dades d'aquest informe es refereixen al conjunt del teixit empresarial català, amb especial atenció a la lectura PIME en cada apartat.

0.3 Fonts Públiques Utilitzades en l'Informe

Totes les fonts que es relacionen a continuació són d'accés públic i de caràcter oficial o de reconegut prestigi acadèmic-institucional. Les dades primàries procedeixen exclusivament d'organismes estadístics oficials o de les seves publicacions derivades. S'indica l'acrònim, la denominació completa i les dades concretes extretes per a aquest informe.

Estadística Oficial Catalana

Idescat Institut d'Estadística de Catalunya
RMC/Idescat Registre Mercantil Central (via Idescat).

Estadística Oficial Espanyola

Banc d'Espanya Banc d'Espanya – BIEST i Butlletí Estadístic
INE Institut Nacional d'Estadística
Min. Hisenda Ministeri d'Hisenda
Min. Economia/COMEX Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa – Datacomex
Seg. Social Tresoreria General de la Seguretat Social / Min. Inclusió

Fonts Estadístiques Internacionals i del BCE

BCE Banc Central Europeu

Eurostat Oficina Estadística de la UE

S&P Global S&P Global Market Intelligence (HCOB)

Organismes Independents i de Supervisió Fiscal

AIReF Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal

Funcas Fundació de les Caixes d'Estalvis

Servei d'Estudis del Consell General d'Economistes d'Espanya (SE-CGE)

Fonts Catalanes, Sectorials i Altres

ACCIÓ Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (Generalitat)

Base de dades d'articles científics DIALNET

BBVA Research BBVA Research – Previsions Catalunya

Cambra BCN Cambra de Comerç de Barcelona / AQR-Lab UB

CaixaBank Research

Datalnvex Secretaria d'Estat de Comerç / Datalnvex

EAPN Cat. EAPN Catalunya

Econlit (EBSCOhost). Base de dades Economia i Empresa

Foment del Treball Nacional

Generalitat Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya

GEM Global Entrepreneurship Monitor Catalunya

Informa D&B Informa D&B / CESCE – Estudi de demografia empresarial

Institut Metròpoli Institut Metròpoli – Estadístiques Metropolitanes Condicions de Vida

BLOC A

Resum Executiu: Claus del Semestre

1.1 Titular i Claus del Semestre

TITULAR S1 2026: *L'economia catalana va mantenir un creixement positiu en el primer semestre de 2026, recolzat en els serveis, l'ocupació i la demanda interna, tot i que amb senyals de més debilitat en la indústria i en algunes branques exportadores. La PIME afronta un entorn de pressió sobre els marges per la combinació de costos laborals, finançament, energia i habitatge, mentre el pressupost autonòmic i la inversió estrangera poden generar oportunitats selectives per a empreses amb capacitat d'adaptació i solvència operativa.*

01

PIB +2,9% al Q1 però amb bretxa sectorial: qui guanya i qui perd

El primer trimestre confirma que Catalunya creix més que Espanya (+2,7%) i molt per sobre de la UE (+0,7%). Serveis +3,7%, construcció +5,4%, indústria només +0,9%. El PMI de juny en 53,3 assenyalava que el sòl cíclic del Q2 ja ha quedat enrere. Per a la PIME, la bretxa sectorial és la dada més rellevant: qui treballa en l'ecosistema de l'automòbil elèctric, la logística o el turisme té un semestre una mica més sòlid; qui depèn de la demanda industrial alemanya o dels mercats de l'Orient Mitjà té un acompliment una mica pitjor. Escenari 2026: Cambra BCN 2,2%, Funcas 2,3%, BBVA Research 2,4%.

02

Ocupació en màxims, però la PIME té dificultats per trobar perfil tècnic, la paradoxa del talent

Els 3.809.565 afiliats al juny (+3,0% i.a.) són un rècord històric per a un mes de juny. L'atur registrat al maig va baixar a mínims des de 2008. Tanmateix, 31.943 vacants a Catalunya al Q1 2026 sense cobrir. L'evolució de l'ocupació conviu amb dificultats de cobertura de determinats perfils tècnics. El desajust entre l'oferta formativa i la demanda empresarial, juntament amb la tensió del mercat residencial, pot dificultar l'atracció i retenció de professionals a l'àrea metropolitana. La parcialitat del 12,9% (amb bretxa de gènere, 18% dones vs. 8,3% homes) i la temporalitat de l'11,6% revelen una certa debilitat estructural d'una part de l'ocupació creada en microempreses.

03

Inflació +3,1% i cost laboral +6,1%, doble pressió diferenciada/matisos per sector

La inflació al maig és del 3,1% (avançat de juny: +3,2%; subjacent de juny: +2,9%), amb transport +6,3%, restauració +5,0% i assegurances +5,7% com a principals impactes sobre la PIME. El cost laboral català creix al +6,1% i.a. al Q1 2026, rècord històric. La pressió és asimètrica: les PIME d'hostaleria i comerç amb menys poder de fixació de preus poden trobar més dificultats per traslladar íntegrament l'augment de costos als seus preus finals. La de manufactura tècnica amb contractes a llarg termini pot compensar-ho si la productivitat acompanya; si no, és difícil. La PIME farmacèutica exportadora acumula -11,4% en vendes a l'exterior i absorbeix costos creixents sense contrapès en ingressos.

04

PIME exportadora: automòbil +8,7% vs. química -11,4% – dades que demanen una resposta

Les exportacions sumen 42.571,4 M€ en l'acumulat gener-maig (+1,0%; la dada de juny es publicarà a mitjan agost), però l'agregat amaga una realitat més profunda. Automòbil (+8,7% acumulat) i metal·lúrgia (+6,9% a l'abril) en expansió forta; química farmacèutica (-11,4% acumulat a març) i agroalimentació (-7,0% i.a.) en caiguda acumulada. L'evolució de l'automòbil pot afavorir determinades empreses proveïdores, tot i que l'efecte final dependrà de la composició dels seus contractes, de l'evolució dels costos i de la seva capacitat d'adaptació a les noves especificacions tecnològiques. Per als CMO farmacèutics de Tarragona i els exportadors agroalimentaris cap a l'Orient Mitjà; un dels registres més febles de l'últim trienni, segons la sèrie i el període de comparació considerats. Les comandes d'exportació de béns porten nou mesos consecutius caient segons el PMI manufacturer.

05

Pressupost Generalitat de Catalunya rècord 49.162 M€: anàlisi PIME

El nou cicle pressupostari pot generar oportunitats per a PIME amb capacitat de licitar, complir els requisits de solvència i executar els contractes amb garanties de qualitat, termini i tresoreria. L'aprovació del pressupost el 2 de juliol (49.162 M€, +22,8% vs. 2023; inversió 4.146 M€, +45% sense fons UE) obre el cicle de contractació pública més gran en anys. Els contractes s'adjudicaran en S2 2026 i H1 2027. Els cinc sectors PIME amb més oportunitat: (1) TIC i digitalització administrativa, (2) construcció i rehabilitació d'habitatge social, (3) atenció primària sanitària (+616 M€), (4) educació i FP, (5) seguretat i emergències. El període mitjà de pagament (PMP) es manté dins del límit legal indicat en l'informe. No obstant això, les empreses interessades a contractar han d'incorporar a la seva planificació financera els terminis reals de certificació, facturació, pagament i possibles incidències d'execució, sense assumir que la dada agregada descriu totes les operacions o contractes. No obstant això, l'existència d'una oportunitat pressupostària no implica que totes les PIME hi puguin accedir. L'anàlisi ha de considerar la divisió en lots, els requisits de solvència, la subcontractació, els terminis de pagament i els costos de preparació i execució de les ofertes.

06

Habitatge +10,5%: tensió del mercat de l'habitatge

La tensió del mercat de l'habitatge constitueix un factor que pot dificultar la mobilitat laboral i la retenció de perfils qualificats, amb efectes potencials sobre la competitivitat empresarial i la cohesió territorial. L'IPV de Catalunya creix al +10,5% i.a. al Q1 2026 – sisè trimestre consecutiu a dos dígitos – amb la ciutat de Barcelona superant els 6.063 EUR/m² (+7,8%) i l'obra nova al +20,2% anual. Diversos serveis d'estudis el qualifiquen com a "factor de competitivitat" perquè la manca d'habitatge assequible impedeix a les empreses atreure i retenir talent. Entre 2021 i 2025 es van crear 200.000 noves llars a Catalunya, però només es van construir 61.000 habitatges, un dèficit de més de 140.000 unitats. El 23,1% de la població metropolitana té dificultats per arribar a final de mes. És un dels temes centrals del debat empresarial català en el primer semestre de 2026.

07

Demografia empresarial: altes +15,6% però l'efecte mida llastra la competitivitat

Les altes de societats mercantils creixen un +11,8% acumulat en gener-maig 2026 i el capital desemborsat arriba als 621,8 M€. La vitalitat emprenedora és real. Però el 95,2% de les empreses catalanes té menys de 10 treballadors. Les mitjanes (50-249 empleats) són només el 0,75% del total. El sector TIC lidera el creixement empresarial (+8,0%) però el comerç retrocedeix (-1,5%) i la indústria manufacturera també (-1,7%). Les PIME del comerç minorista tradicional estan sota una doble pressió: l'ascens de l'e-commerce i els costos creixents. La taxa de supervivència empresarial a 5 anys és del 50-55% segons GEM Catalunya.

08

IED +145,6% i hub digital, l'ecosistema proveïdor de PIME té una finestra de 18 mesos

La IED a Catalunya arriba als 1.541,6 M€ al Q1 2026 (+145,6% i.a.; 23,5% del total nacional), amb el TIC liderant (612,9 M€) i la manufactura en segon lloc (464 M€, +344,8%). Els grans projectes d'IED poden generar oportunitats per a empreses proveïdores de primer i segon nivell; la magnitud de l'efecte d'arrossegament depèn del sector, del model d'aprovisionament i del grau d'integració local. Els sectors amb més potencial d'integració en cadenes d'IED serien els de components de VE (Vallès-Baix Llobregat), logística avançada (nous polígons del Bages i el Maresme), serveis TIC (22@ i entorn barceloní) i manteniment industrial al clúster químic-petroquímic de Tarragona. El Pla ACCIÓ 2026-2030 fixa un objectiu de 6.000 M€ d'IED en cinc anys i 45.000 llocs de treball directes.

1.2 Panell de Conjuntura Catalunya – Indicadors Globals de l'Informe

A continuació, recollim tots els indicadors utilitzats en els Blocs B a H, organitzats per àrea temàtica, en format de seguiment semestral. Es compararan en la propera edició (S2 2026).

Macroeconomia i Activitat

PIB CATALUNYA (Q1 2026)

+2,9% i.a.

Var. intertrim.: +0,6%
Espanya: +2,7%
UE: +0,7%
Serveis +3,7%
Construcció +5,4%
Indústria +0,9%

PMI COMPOST D'ESPANYA – PROXY PER A CATALUNYA (jun- 26) (*)

53,3 pts

Expansió
Serveis: 54,2 (màx. 2026)
Xoc d'abril: 48,7
Manufactura jun: 49,7 (contracció)

PREVISIÓ PIB 2026

+2,0 a +2,4%

Cambra BCN: +2,2%
Altres: +2,3%
BBVA Research: +2,4%
Inflació mitjana 2026: 3,2%

(*) El PMI de S&P Global no ofereix, en aquesta sèrie, una desagregació específica per a Catalunya. La seva utilització com a proxy respon al seu valor com a indicador avançat del cicle espanyol i a la interrelació entre ambdues economies

Preus, Inflació i Costos Laborals

IPC CATALUNYA (may-26)

+3,1% i.a.

Avançat juny Espanya: +3,2%
Subjacent jun: +2,9%
Transport +6,3%
Restauració +5,0%
Assegurances +5,7%

COST LABORAL CAT (Q1-26)

3.596 EUR/mes

+6,1% i.a.
Rècord històric primer trimestre
Salarial: 2.641 EUR (+5,7%)
3a CA després de Mad i PV

CLU ESPANYA (Q1-26)

+3,9% i.a.

Remuneració per lloc: +3,85%
Productivitat/lloc: -0,1%
Productivitat/hora: +0,6%

Ocupació, Afiliació i Mercat Laboral

AFILIATS SS CAT (jun-26) (**)

3.809.565

+3,0% i.a.
Màxim històric juny (per "residència")
Serveis +3,4%
Indústria +1,7%
Construcció +1,2%
Ministeri d'Inclusió, S.Soc i Migracions
dada: 4.008.221 (juny; per "lloc")

TAXA ATUR EPA (Q1-26)

10,12%

435.600 aturats
Atur reg. maig: mín. des de 2008
Homes: 9,5%
Dones: 10,8%
Espanya: 10,8%

JORNADA I VACANTS (Q1-26)

**Temporalitat:
11,6%**

Parcialitat: 12,9%
Dones parcial: 18,0%
Vacants Cat. (Q1): 31.943
~50% vacants PIME sense cobrir

(**) Atès que les xifres no són intercanviables, en la seva anàlisi s'aborda si es refereixen a persones afiliades segons residència o a afiliacions segons centre de treball

Comerç Exterior

EXPORTACIONS S1 2026

42.571,4 M€ (+1%)
(dada acumulada disponible)

25% del total espanyol
Millor maig històric després de 2024
Cobertura: 85,7%
Automòbil +8,7%
Química -6%

TOP SECTORS EXPORT. (abr-26)

Química: 2.470 M€

Automòbil: 1.328 M€
Agroaliment: 1.085 M€ (-7%)
Metal·lúrgia: 582 M€ (+6,9%)
Maquinària: 515 M€ (+5,3%)

IMPORTACIONS (gen-mai 26)

49.663,8 M€

Variació interanual: +1,8%
Energia: +188,8% al maig
Química: -9,9% acum. abril

Finançament i Crèdit PIME

TIPUS D'INTERÈS PIME (may-26)

3,45% TEDR

Tram 250K-1M EUR
Euribor jun: 2,798%
BCE: +25 pb 11-jun (2,25%)

CRÈDIT OSR TOTAL (abr-26)

1.231.756 M€

Expansió moderada
Dubtosos act. prod.: 3,14%
Crèdit privat no bancari 2025: 1,96% del PIB

RISC CRÈDIT PIME (mar-26)

Comerç: 5,16%

Hostaleria: 4,08%
Construcció: 6,29%
BLS BCE Q1: +10% net enduriment criteris

Inversió Estrangera i Ecosistema Empresarial

IED CATALUNYA (Q1-26)

1.541,6 M€

+145,6% i.a.
23,5% del total nacional
TIC: 612,9 M€
Manufactura: 464 M€
Comerç: 262,7 M€

DEMOGRAFIA EMPRESARIAL

608.905 empreses

Altes S1: +11,8% (gen-mai)
Baixes: +7,1%
95,2% amb <10 treballadors
TIC +8,0%
Comerç -1,5%

SUPERVIVÈNCIA EMPRESARIAL

50-55% a 5 anys

Catalunya: 1a CA en núm. empreses (18,4% nacional)
Capital IED Cat. S1: 621,8 M€

Sector Públic i Finançament Generalitat

DEUTE GENERALITAT (2025)

90.082 M€

Ràtio /PIB català: 28,2%
Llindar legal: 13%
Condonació FLA proposada: 17.104 M€

PRESSUPOST 2026 (jul-26)

49.162 M€ (rècord)

Inversió: 4.146 M€ (+45% vs. 2023 sense UE)
PMP proveïdors: 26,32 dies (abr-26)
· Límit: 30 dies

RISC FISCAL (AIReF)

2050 fins al 13% PIB

CA: ràtio 20,3% PIB (Q1 2026)
Venciments 2026-2036: 74.000 M€

Social, Habitatge i Poder Adquisitiu

IPV CATALUNYA (Q1-26)

+10,5% i.a.

6è trim. consecutiu a dos dígits
Intertrim.: +3,3%

De segona mà +10,8%
BCN: 6.063 EUR/m²
Espanya: +12,9%

PODER ADQUISITIU

Salaris +5,7%

vs. inflació +3,1%
Diferencial real: +2,6 pp
Salari brut anual Cat. 2024: 31.730
EUR (+5,8%)

DESIGUALTAT (2023 -2024)

Gini Cat.: 29,1

Mínim des de 2008
AROE 2024: 20,5%
Dificultat final de mes BCN metro:
23,1% Dèficit habitatge: +140.000

Fonts: Idescat, INE, Banc d'Espanya, Min. Hisenda, Min. Economia/COMEX, TGSS, S&P Global, BCE, AIReF, Cambra BCN, Funcas, BBVA Research, DataInVex, Brains RE, Institut Metròpoli, EAPN Catalunya, Informa D&B, GEM Catalunya. Dades a 12 de juliol de 2026.

1.3 Què Canvia vs. Semestre Anterior / Què es Manté

NOTA: Aquest és el primer número, amb aquesta estructura i contingut, de l'informe semestral de conjuntura PIME a Catalunya. No existeix, per tant, una edició de referència prèvia amb què comparar formalment els indicadors de l'apartat 1.2. La columna comparativa ("S2 2026") s'activarà en la propera edició (desembre 2026 / gener 2027), que incorporarà les dades del segon semestre de 2026 i es podran contrastar amb les del primer semestre que es presenten en aquest número.

No obstant això, per facilitar la lectura dels indicadors actuals en perspectiva històrica, s'ofereixen a continuació dues referències contextuais que actuaran com a punt de partida per a la comparació futura.

Context de partida: allò que defineix el primer semestre de 2026 com a punt de referència

El primer semestre de 2026 s'obre amb una economia catalana que arriba de dos anys de creixement sostingut (estimació consens mitjà 2025: +2,7%), amb el mercat laboral en la seva millor forma des de 2008 –taxa d'atur del 8,2% al tancament de 2025, segons l'estimació de l'Idescat–, la inflació en procés de moderació des dels màxims de 2022–2023 i el crèdit bancari al sector empresarial en nivells raonables després del cicle de baixades del BCE. El primer xoc del semestre –l'escalada del conflicte de l'Orient Mitjà al febrer–març– interromp en part aquesta dinàmica positiva (atur al 10,1% al Q1, PMI per sota de 50 a l'abril, inflació repuntant), però el rebot dels mesos següents confirma una certa resistència de la base econòmica catalana. Aquest és el punt de partida que es fixarà com a referència per a les properes edicions.

Per al segon semestre de 2026 –que serà el "semestre anterior" en l'edició de gener de 2027–, els indicadors que amb més probabilitat mostraran variació significativa podrien ser: la taxa d'atur (esperada cap al rang 9–9,5% de mitjana en Q3–Q4), l'IPC (previst al voltant del 3,0% a final d'any segons diversos analistes), el cost laboral (pressió sostinguda per sobre del 5% i.a.), les exportacions (estabilització o lleu moderació) i el preu de l'habitatge (inici de moderació del ritme de pujada, tot i que des d'una base molt alta). La taula del panell 1.2 amb la columna "S2 2026" quedarà completada així en la propera edició.

BLOC B

Conjuntura Econòmica i Empresarial

2.1 Activitat Econòmica de Catalunya

Creixement del PIB: acceleració moderada en el primer trimestre

L'economia catalana ha iniciat el primer semestre de 2026 amb una trajectòria expansiva, confirmant la resiliència mostrada al llarg del cicle 2024-2025. Segons les dades de la Comptabilitat Trimestral publicades per l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), el Producte Interior Brut de Catalunya va registrar un creixement interanual del 2,9% en el primer trimestre de 2026, tres dècimes per sobre del 2,6% registrat en el quart trimestre de 2025, cosa que suposa una acceleració moderada però significativa.

En termes intertrimestrals –és a dir, comparant el primer trimestre de 2026 amb el quart trimestre de 2025–, el PIB català va créixer un 0,6%, xifra idèntica a la del conjunt d'Espanya i molt superior a la variació de la Unió Europea, que va registrar una contracció del 0,1% en el mateix període. Catalunya supera així en dues dècimes el creixement interanual espanyol (2,7%) i en 2,2 punts percentuals la mitjana comunitària (0,7%), posant de relleu la posició diferencial de l'economia catalana en el context europeu.

Àmbit geogràfic	Var. intertrimestral (%)	Var. interanual (%)	Referència
Catalunya	+0,6	+2,9	Q1 2026 (avanç)
Espanya	+0,6	+2,7	Q1 2026 (INE)
Unió Europea (UE-27)	-0,1	+0,7	Q1 2026 (Eurostat)

Font: Idescat (Contabilitat trimestral, revisió estadística 2024), INE, Eurostat. Dada avançada (a). Elaboració pròpia.

Anàlisi pel costat de l'oferta: sectors productius

Des de la perspectiva de l'oferta, el creixement del primer trimestre se sustenta en una base sectorial àmplia, tot i que amb diferències d'intensitat:

- **Serveis (+3,7% i.a.):** Els serveis lideren el creixement amb un avenç interanual del 3,7%, vuit dècimes superior al registrat en el trimestre anterior (2,9%). Dins d'aquest bloc, el subsector de comerç, transport i hostaleria concentra el dinamisme més elevat, amb una taxa del 6,2% –explicat en part per l'efecte expansiu del turisme receptiu, la despesa del qual va créixer un 10,4% interanual–.
- **Construcció (+5,4% i.a.):** La construcció confirma la seva fortalesa amb un creixement interanual del 5,4% (5,5% en la sèrie sense ajust estacional), tot i que suposa una lleugera moderació respecte al 7,2% del quart trimestre de 2025. El sector continua recolzat tant per l'obra residencial com per la inversió pública en infraestructures.
- **Indústria (+0,9% i.a.):** La indústria manufacturera modera el seu ritme d'expansió fins al 0,9% interanual (0,6% en les dades avançades de l'Idescat), sis dècimes per sota del trimestre precedent. Aquest comportament reflecteix la pressió que exerceixen els costos dels inputs i la debilitat de la demanda industrial alemanya i francesa, principals destinacions del teixit exportador català.
- **Agricultura (+1,6% i.a.):** L'agricultura retrocedeix en termes intertrimestrals (-2,0%), tot i que manté una variació interanual positiva de l'1,6% (1,2% en dades avançades), afectada per la irregularitat climàtica i l'encariment dels costos de producció.

Sector / Branca d'activitat	Var. intertrimestral (%)	Var. interanual (%)	Valor afegit brut (M€)
PIB a preus de mercat	+0,6	+2,9	86.951
Valor afegit brut total	+0,9	+3,2	79.188
Agricultura	-2,0	+1,6	558
Indústria	+0,9	+0,9	14.455
Construcció	-1,4	+5,5	3.887

Sector / Branca d'activitat	Var. intertrimestral (%)	Var. interanual (%)	Valor afegit brut (M€)
Serveis (total)	+1,0	+3,7	60.288
Comerç, transport i hostaleria	+3,2	+6,2	19.929
Act. immobiliàries, prof. i altres	+0,0	+3,2	28.339
Adm. pública, educ. sanitat	-0,1	+0,8	12.020
Impostos nets sobre productes	-1,7	+0,0	7.763

Font: Idescat. Contabilitat trimestral de Catalunya. Q1 2026. Revisió estadística 2024. (p) Dada provisional. Elaboració pròpia.

Anàlisi pel costat de la demanda. Motors del creixement

La demanda interna actua com a motor principal del creixement català en aquest període, amb una variació interanual del +3,3%, confirmant la consolidació del cicle d'expansió del consum i la inversió.

- **Consum privat (+3,4% i.a.):** El consum de les llars creix un 3,4% interanual, quatre dècimes per sota del trimestre anterior però encara robust, impulsat per la millora de l'ocupació (taxa d'atur del 10,1% al Q1 2026, segons EPA-Idescat), la moderació de la inflació subjacent i l'increment dels salaris reals. La taxa d'estalvi de les llars, inusualment elevada, actua com un cert coixí amortidor.
- **Consum públic (+2,9% i.a.):** La despesa de les administracions públiques augmenta un 2,9% interanual, lleugerament per sota del 3,6% del trimestre anterior, en un context d'execució pressupostària moderada.
- **Inversió (FBC +3,3% i.a.):** La formació bruta de capital (FBC) creix un 3,3%, amb un comportament dual; la inversió en construcció avança un 5,2%, mentre que els béns d'equipament creixen només un 1,7%, reflex de la incertesa inversora en el segment manufacturer.
- **Sector exterior (exportacions +1,5% / importacions +2,7%):** Les exportacions de béns i serveis creixen un 1,5%, impulsades pel turisme receptiu (+10,4%), mentre que les exportacions de béns registren una evolució més feble davant la desacceleració dels mercats europeus. Les importacions creixen un 2,7%, deixant una contribució negativa del sector exterior al creixement agregat.

NOTA: Les dades del Q1 2026 tenen caràcter d'avanç provisional (Idescat, publicat el 8 de maig de 2026). L'actualització definitiva de la Comptabilitat Trimestral de Catalunya estava prevista per al 15 de juny de 2026. Els valors finals podrien presentar revisions a l'alça en línia amb les dades avançades de la Comissió Europea.

Perspectives i context d'incertesa

A la vista de les dades disponibles, les previsions per al conjunt de l'any 2026 apunten a una moderació gradual del ritme de creixement, principalment com a conseqüència de l'impacte del conflicte a l'Orient Mitjà, el xoc energètic sobre els combustibles i l'augment de la incertesa global. En un escenari de cronificació del conflicte –pitjor escenari–, el PIB català podria situar-se entre l'1,4% i l'1,6%.

El FMI i la Comissió Europea han assenyalat, en les seves edicions d'abril i maig de 2026 del World Economic Outlook i de l'European Economic Forecast, que les economies del sud d'Europa continuen navegant en una direcció contraposada al cicle depressiu de les economies del centre i nord del continent, amb un diferencial de creixement favorable d'aproximadament dos punts percentuals respecte a la mitjana de la zona euro.

2.2 Preus i Inflació / Costos

Dinàmica de l'IPC a Catalunya: gener–juny 2026

La inflació a Catalunya ha registrat durant el primer semestre de 2026 una evolució alcista respecte al tancament de l'exercici 2025, amb una taxa interanual que ha oscil·lat entre el 2,0% de gener i el 3,1% estimat per al maig, tancant el semestre amb un avenç de l'IPC general situat al voltant del 3,1–3,2% (dada avançada de juny de 2026, INE). La nova base 2025 de l'IPC, implementada a partir de gener de 2026, introdueix la

classificació ECOICOP v2, cosa que dificulta lleugerament la comparació directa amb sèries històriques anteriors.

Indicador	Gener 2026	Febrer 2026	Març 2026	Abril 2026
Índex general (base 2025=100)	100,619	101,108	102,184	102,662
Variació mensual (%)	-0,4	+0,5	+1,1	+0,5
Variació interanual (%)	+2,0	+2,0	+3,1	+3,0
Variació acumulada (%)	-0,4	+0,1	+1,2	+1,6

Font: Idescat / INE. IPC per CA. Base 2025 = 100. Nova classificació ECOICOP v2. Elaboració pròpia.

Al maig de 2026 (última dada definitiva disponible al tancament d'aquest informe), l'IPC general de Catalunya se situa en 102,858 punts (base 2025=100), amb una variació interanual del 3,1% i mensual del +0,2%. La variació acumulada des de principis d'any puja a l'1,8%. L'indicador avançat de l'INE per a juny de 2026 confirma que la inflació espanyola es manté en el 3,2%, amb la subjacent reduint-se una dècima fins al 2,9%, un senyal de lleugera moderació de les pressions internes de preus.

Anàlisi per components: Catalunya, abril–maig 2026

L'examen desagregat de l'IPC per grups de consum revela una inflació de base àmplia, però amb diversos components diferenciats:

Grup de consum (ECOICOP v2)	Var. interanual abril (%)	Var. interanual maig (%)	Tendència
Índex general	+3,0	+3,1	→ Estable
Transport	+5,2	+6,3	↑ Accelerant
Assegurances i serveis financers	+5,5	+5,7	↑ Accelerant
Restaurants i allotjament	+4,3	+5,0	↑ Accelerant
Beg. alcohòliques, tabac i estupefaents	+4,5	+2,9	↓ Moderant
Cura personal i prot. social	+3,7	+3,5	→ Estable
Serveis d'educació	+3,0	+3,0	→ Estable
Aliments i begudes no alcohòliques	+2,6	+2,4	↓ Moderant
Mobles i llar	+1,3	+1,4	→ Estable
Sanitat	+1,5	+1,8	↑ Accelerant
Habitatge, aigua, electricitat i gas	+1,4	+1,0	↓ Moderant
Vestit i calçat	+4,0	-0,9	↓ Forta caiguda (estacional)

Font: INE / Idescat. IPC per grups de consum. Catalunya. Abril i maig 2026 (base 2025 = 100). Elaboració pròpia.

Tres components inflacionistes destaquen de manera especial pel seu impacte sobre el teixit de PIME:

- **Transport (+6,3%):** El cost de transport (+6,3% al maig) reflecteix l'encariment del querosè i els combustibles d'automoció derivat de la tensió geopolítica a l'Orient Mitjà. Aquest component afecta directament els costos logístics i de distribució de les petites empreses, particularment en el sector de comerç minorista i indústria agroalimentària.

- **Restauració i allotjament (+5,0%):** La partida de restaurants i allotjament (+5,0% al maig) posa de relleu la persistència de la inflació en el sector serveis, especialment en els subsectors turístic i d'hostaleria, que traslladen al preu final l'encariment de la mà d'obra i dels insums alimentaris.
- **Assegurances i serveis financers (+5,7%):** Les assegurances i serveis financers (+5,7%) inclouen l'efecte de les revisions actuàries i l'adaptació de les primes al nou entorn de tipus d'interès. Aquest increment impacta sobre els costos fixos de la PIME amb independència del seu sector d'activitat.

NOTA: Amb l'entrada en vigor de la nova base 2025 de l'IPC (gener 2026), l'INE implanta la classificació ECOICOP v2 en substitució de l'anterior COICOP 2000. Aquesta nova classificació modifica l'estructura d'alguns grups de consum, introduint canvis metodològics que afecten la comparabilitat directa amb dades anteriors a gener de 2026. L'Idescat adopta aquesta mateixa classificació en la difusió de les dades per a Catalunya.

Inflació subjacent i costos de producció empresarial

La inflació subjacent, que com sabem exclou aliments no elaborats i productes energètics, se situa en el 2,9% al juny de 2026 (dada avançada, INE), amb una reducció d'una dècima respecte al maig. Aquesta evolució indica que les pressions inflacionistes internes podrien haver tocat sostre i començar una senda de lleu correcció, tot i que encara es mantenen clarament per sobre de l'objectiu d'estabilitat de preus del BCE del 2%.

Des de la perspectiva dels costos empresarials i la competitivitat, les dades de l'INE (Q1 2026) mostren que a Espanya el cost laboral unitari (CLU) es va incrementar un 3,9% interanual, com a resultat d'un augment de la remuneració per lloc de treball del 3,8% amb una productivitat per lloc de treball que va créixer lleugerament (-0,1%). La productivitat per hora efectivament treballada mostra una evolució més favorable (+0,6%), cosa que ens podria estar suggerint que l'allargament de la jornada efectiva compensa parcialment la caiguda de productivitat per lloc. Aquest diferencial entre cost i productivitat constitueix un risc de pèrdua de competitivitat-cost que les PIME catalanes han de seguir i analitzar amb especial atenció.

Indicador de costos laborals (Espanya, Q1 2026)	Variació interanual (%)
Productivitat per lloc (equiv. temps complet)	-0,10
Productivitat per hora efectivament treballada	+0,63
Remuneració per lloc assalariat (equiv.)	+3,85
Cost laboral unitari (CLU)	+3,95

Font: INE. Comptabilitat Nacional Trimestral d'Espanya. Q1 2026. Dades ajustades d'estacionalitat i calendari. Elaboració pròpia.

2.3 Lectura per a la PIME: Claus a destacar

L'anàlisi conjunta dels blocs d'activitat i preus ens permet extreure tres missatges de síntesi amb un enfocament principal per a les petites i mitjanes empreses catalanes en el primer semestre de 2026:

01

Creixement real positiu, però amb moderació en el segon semestre

L'economia catalana creix al 2,9% interanual al Q1 2026, superant Espanya i la UE. No obstant això, la revisió a la baixa de les previsions de diferents analistes i serveis (i eventualment fins a l'1,4%–1,6% en l'escenari més advers) indica que les PIME han de planificar en un entorn de menys dinamisme a partir de l'estiu. La demanda interna continua sent el motor principal, la qual cosa afavoreix especialment els sectors orientats al consum domèstic (restauració, comerç, serveis personals). Les empreses exportadores, però, hauran d'anticipar un possible refredament del comerç europeu.

02

Inflació persistent que erosiona marges. Costos logístics i de serveis, el principal component de risc

La inflació a Catalunya se situa en el 3,1% al maig de 2026 i la dada avançada de juny confirma que es mantindrà en aquest nivell. Els components més problemàtics per a la PIME són el transport (+6,3%), la restauració i allotjament (+5,0%) i les assegurances (+5,7%). La pressió sobre els costos d'exploació és especialment intensa en aquelles empreses que no han pogut traslladar íntegrament aquests augments als preus de venda, cosa que comprimeix els seus marges operatius. L'increment del CLU a Espanya (+4%) afegeix una pressió addicional sobre l'estructura de costos.

03

La demanda interna com a àncora. Consum de les llars i ocupació sostenen l'activitat

Malgrat el context d'incertesa geopolítica, el consum de les llars (+3,4%) i la creació d'ocupació continuen sent els pilars que sostenen l'activitat de les PIME orientades al mercat domèstic. La millora dels salaris reals i l'elevat nivell d'estalvi acumulat per les llars actuen com a amortidors del cicle. Les PIME del sector serveis i comerç minorista troben en aquest context una oportunitat per consolidar posicions de mercat, sempre que gestionin adequadament la pressió de costos.

Indicadors Clau del Bloc B (Panell de Conjuntura — Ref. 1.2)

Els indicadors següents conformen el panell de seguiment semestral del Bloc B i seran reproduïts de forma homogènia en el quadre de conjuntura del Resum Executiu (apartat 1.2) per facilitar la comparació entre semestres:

ACTIVITAT ECONÒMICA

PIB Catalunya Q1 2026 (i.a.)

+2,9%

vs. Espanya +2,7% / UE +0,7%

Var. intertrimestral: +0,6%

Serveis: +3,7% · Construcció: +5,4% · Indústria: +0,9%

PREUS I INFLACIÓ

IPC Catalunya maig 2026 (i.a.)

+3,1%

Dada avançada juny: +3,2% (Espanya)

Inflació subjacent (juny avanç.): +2,9%

Transport +6,3% · Restauració +5,0% · Assegurances +5,7%

COSTOS LABORALS (Espanya)

Cost Laboral Unitari Q1 2026 (i.a.)

+3,9%

Remuneració per lloc: +3,85%

Productivitat/lloc: -0,1%

Productivitat/hora: +0,6%

(3.956 EUR/mes CAT)

+6,1% i.a. — Rècord Històric 1r Tri.

PREVISIÓ PIB CATALUNYA 2026

Escenari advers (conflicte crònic): 1,4%–1,6%

+2,2% (Forquilla + 2 / + 2,4)

Risc: xoc energètic, incertesa geopolítica

BLOC B

ADDENDUM Indicadors Pont del Segon Trimestre de 2026

NOTA SOBRE DISPONIBILITAT DE DADES DE PIB: A la data de tancament d'aquest informe (12 de juliol de 2026), les dades oficials del PIB del segon trimestre de 2026 (abril-juny) no han estat publicades ni per l'INE ni per l'Idescat. L'avanç de l'INE per al Q2 2026 es preveu per a finals de juliol de 2026 i les dades de l'Idescat per a Catalunya seguiran aquest mateix calendari. En conseqüència, l'anàlisi del segon trimestre s'ha realitzat exclusivament a partir d'indicadors avançats i d'alta freqüència, d'acord amb la pràctica habitual en els informes de conjuntura dels principals organismes internacionals (BCE, OCDE, FMI). Aquests indicadors ens permeten inferir la direcció i la intensitat del cicle econòmic amb un elevat grau de fiabilitat, tot i que no substitueixen les dades comptables oficials.

2.1 bis Activitat en el Segon Trimestre de 2026. Lectura des dels Indicadors Avançats

El PMI com a pols del cicle. Una V asimètrica al Q2 2026

La trajectòria de l'Índex de Gestors de Compres (PMI, Purchasing Managers Index, elaborat per S&P Global) al llarg del segon trimestre de 2026 dibuixa un perfil de V asimètrica per a l'economia espanyola; contracció a l'abril, estabilització al maig i recuperació al juny, amb el sector serveis com a protagonista del rebot. Aquest patró és plenament traslladable a Catalunya atès el pes del sector serveis en la seva estructura productiva (més del 70% del VAB).

Índex PMI – Espanya (S&P Global)	Gener 2026	Abril 2026	Maig 2026	Juny 2026
PMI Compost	UP 52,9	DN 48,7	UP 50,2	UP 53,3
PMI Serveis	UP 53,5	DN 47,9	UP 50,1	UP 54,2
PMI Manufacturer	DN 49,2	UP 51,7	UP 51,2	DN 49,7

UP = Expansió (>50 punts) | DN = Contracció (<50 punts) | Llindar d'equilibri: 50,0

Font: S&P Global / HCOB PMI Espanya. Sectors Serveis, Manufacturer i Compost. Publicacions mensuals gener-juliol 2026. Elaboració pròpia.

Abril de 2026: el xoc del conflicte de l'Orient Mitjà

El PMI Compost va caure bruscament fins a 48,7 punts a l'abril –la primera lectura contractiva des de novembre de 2023– arrossegat pel desplom del sector serveis (47,9 punts). La incertesa derivada de l'escalada del conflicte a l'Orient Mitjà va provocar un retrocés sobtat de les noves comandes, un enduriment de les condicions de demanda i pressions inflacionistes de costos històricament elevades, especialment en combustibles i energia. El PMI manufacturer, però, es va mantenir en expansió (51,7 punts), sostingut per la producció per a estoc davant l'expectativa de repunts de demanda futura.

Maig de 2026: estabilització fràgil, pitjor trimestre de serveis en més de cinc anys

El PMI Compost va repuntar a 50,2 punts, situant-se per sobre del llindar d'equilibri, però de forma molt ajustada. El PMI de Serveis es va recuperar a 50,1, tot i que S&P Global Market Intelligence va advertir que "el sector privat de serveis s'encaminava cap al seu pitjor trimestre en més de cinc anys". Les noves comandes van romandre pràcticament estancades, l'ocupació va continuar creixent a ritme sòlid –senyal que les empreses mantenen la confiança en el cicle a mitjà termini– i els costos d'insums van registrar el seu major increment des de novembre de 2022, amb una pressió sobre marges particularment intensa a les PIME del sector serveis.

Juny de 2026: rebot en serveis al màxim anual, deteriorament en manufactura

Juny va tancar el trimestre amb un senyal positiu des del sector serveis, concretament el PMI de Serveis arriba a 54,2 punts, el seu nivell més alt de tot el 2026, impulsat per un augment de les noves comandes al ritme més intens en sis mesos i per la millora del sentiment empresarial, vinculada en part a les esperances que la tensió a l'Orient Mitjà pogués atenuar-se després dels contactes diplomàtics entre l'Iran i els Estats Units. El PMI Compost puja a 53,3 punts, confirmant una recuperació sòlida del cicle. En canvi, el PMI Manufacturer retrocedeix a 49,7, entrant en contracció per primera vegada en tres mesos, penalitzat per la caiguda de les comandes d'exportació (novè mes consecutiu de descens) i per les interrupcions de cadenes de subministrament.

LECTURA PER A CATALUNYA: Atès que el PMI de S&P Global no desagrega per comunitats autònomes, la lectura del PMI espanyol s'utilitza com a proxy del cicle català. Aquesta aproximació està metodològicament justificada per l'alta correlació històrica entre el cicle català i l'espanyol (coeficient de correlació $r > 0,92$ en sèries trimestrals de VAB segons Idescat/INE), i pel fet que Catalunya representa aproximadament el 19% del PIB espanyol, amb un perfil sectorial (serveis, indústria) molt alineat amb la mitjana nacional.

Altres indicadors avançats d'activitat específics de Catalunya: Q2 2026

La lectura del PMI es reforça amb diversos indicadors d'alta freqüència específics per a Catalunya publicats durant el segon trimestre:

- ▶ **Turisme receptiu (+7,7% i.a. a l'abril 2026):** Catalunya va rebre 1,9 milions de turistes estrangers a l'abril de 2026, un 7,7% més que en el mateix mes de l'any anterior (Idescat / Frontur). Aquesta dada confirma la fortalesa del subsector turístic i el seu impacte positiu sobre l'hostaleria, el comerç minorista i els serveis de transport.
- ▶ **Afiliats a la Seguretat Social (+2,5% i.a. al maig 2026):** El nombre d'afiliats a Catalunya va créixer un 2,5% interanual al maig de 2026, amb especial dinamisme en municipis de mida mitjana. Aquesta dada anticipa una contribució positiva de l'ocupació al consum privat durant el segon trimestre.
- ▶ **Comerç al detall (+7,0% i.a. a l'abril 2026):** L'índex general de comerç al detall sense estacions de servei, a preus corrents, va augmentar un 7,0% interanual a l'abril de 2026 a Catalunya. A preus constants (descomptada la inflació), l'avenç és més moderat però continua sent positiu, apuntant a una demanda interna robusta.
- ▶ **Vendes en grans superfícies (-0,7% i.a. a l'abril 2026, preus constants):** Aquest indicador –més depurat de l'efecte preu– ens assenyalava una lleugera contracció real en el canal de grans superfícies, coherent amb el xoc de confiança d'abril i amb el desplaçament del consum cap a canals especialitzats i comerç de proximitat.
- ▶ **Cost laboral per treballador (Catalunya, Q1 2026: +6,1% i.a.):** El cost laboral per treballador i mes va arribar als 3.595,99 euros a Catalunya en el primer trimestre de 2026, un 6,1% més que en el mateix trimestre de 2025. Aquest increment, superior al CLU nacional, reflecteix tant l'efecte dels convenis col·lectius com la pressió de l'escassetat de mà d'obra qualificada en sectors com la construcció, TIC i serveis professionals.
- ▶ **Confiança del consumidor (76,5 punts a l'abril, -4,6 p.p. i.a.):** L'Índex de Confiança del Consumidor de Catalunya es va situar en 76,5 punts a l'abril de 2026, 4,6 punts per sota del nivell d'abril de 2025. Tot i que el descens reflecteix l'impacte del xoc geopolític sobre les expectatives, el nivell absolut es manté per sobre del llindar de contracció, cosa que no anticipa una caiguda del consum sinó una moderació del seu ritme d'avenç.

Indicador avançat – Catalunya Q2 2026	Última dada disponible	Valor	Senyal
Turistes estrangers (Frontur/Idescat)	Abril 2026	+7,7% i.a.	Expansió
Afiliats Seg. Social Catalunya	Maig 2026	+2,5% i.a.	Expansió
Comerç al detall (preus corrents)	Abril 2026	+7,0% i.a.	Expansió
Vendes grans superfícies (preus ctes.)	Abril 2026	-0,7% i.a.	Moderació
Cost laboral/treballador Catalunya	Q1 2026	+6,1% i.a.	Pressió costos
Confiança consumidor Catalunya	Abril 2026	76,5 pts (-4,6)	Moderació

Indicador avançat – Catalunya Q2 2026	Última dada disponible	Valor	Senyal
PMI Compost Espanya (proxy Catalunya)	Juny 2026	53,3 pts	Expansió
PMI Serveis Espanya (proxy Catalunya)	Juny 2026	54,2 pts (màx. 2026)	Expansió forta
PMI Manufacturer Espanya	Juny 2026	49,7 pts	Contracció lleu

Font: Idescat (turisme, afiliats, comerç, confiança del consumidor); INE (cost laboral); S&P Global Market Intelligence (PMI). Elaboració pròpia.

Síntesi: estimació preliminar del cicle al Q2 2026

La lectura integrada dels indicadors avançats permet formular la següent hipòtesi de treball, pendent de confirmació amb les dades oficials del PIB Q2 2026 previstes per a finals de juliol (INE) i agost-setembre (Idescat):

HIPÒTESI DE TREBALL Q2 2026 (pendent de confirmació): Catalunya hauria mantingut un creixement interanual positiu en el segon trimestre de 2026, estimat en el rang del +2,2% al +2,6%, amb una desacceleració respecte al +2,9% del Q1. La moderació seria més visible en termes inter trimestrals, on l'impacte del xoc de l'Orient Mitjà sobre la confiança empresarial i el turisme de negocis a l'abril hauria restat al cicle. El rebot de juny, especialment en serveis, podria estar suggerint que el sòl cíclic es va tocar a l'abril i que el tercer trimestre hauria de mostrar una recuperació del ritme de creixement, condicionada a l'estabilització geopolítica.

Aquesta estimació és coherent amb altres projeccions de serveis d'estudis, think tanks, experts i amb les previsions del Banc d'Espanya per al conjunt de l'economia espanyola, que anticipa una lleu moderació del creixement en els trimestres centrals de l'any abans d'una recuperació en el segon semestre.

BLOC C

Comerç Exterior de Béns: Exportacions i Importacions

3.1 Evolució Semestral: Variació Interanual i Acumulada

Context i marc de dades disponibles

El comerç exterior de béns de Catalunya durant el primer semestre de 2026 (gener-juny; en aquest cas concretament es refereix a les últimes dades disponibles de gener-maig) s'analitza en aquest bloc combinant dues fonts complementàries, d'una banda, les dades mensuals amb desagregació per branques d'activitat publicades per l'Idescat (disponibles de forma completa fins al maig de 2026), i de l'altra, els avanços agregats del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa (COMEX/Datacomex), que ofereixen una primera fotografia nacional i autonòmica abans de la consolidació definitiva.

NOTA SOBRE DISPONIBILITAT DE DADES (actualitzada a juliol de 2026): A data d'elaboració d'aquest informe, la dada de juny de 2026 encara no ha estat publicada ni per l'Idescat ni pel Ministeri d'Economia. L'informe mensual de comerç exterior més recent disponible correspon a maig de 2026 (publicat el 21 de juliol de 2026 pel Ministeri; l'Idescat va actualitzar la seva sèrie el 20 de maig amb la dada d'abril i va difondre maig posteriorment). La publicació de la dada de juny i, amb ella, el tancament real del primer semestre està prevista per a mitjan agost de 2026, en línia amb el calendari d'anys anteriors (l'informe de juny de 2025 es va publicar el 19 d'agost de 2025). Per aquest motiu, aquest apartat ofereix l'acumulat real i verificat de gener a maig de 2026 (cinc mesos) en lloc del semestre complet. La lectura d'aquest apartat és provisional respecte al semestre complet. L'evolució de juny pot modificar una mica la variació acumulada com el saldo comercial i la taxa de cobertura. Per això, les conclusions s'han d'entendre com un senyal de tendència i no com un tancament definitiu del primer semestre.

Evolució acumulada gener-maig 2026: magnituds clau

Les exportacions catalanes van totalitzar 42.571,4 milions d'euros en l'acumulat de gener a maig de 2026, cosa que representa un increment del +1,0% en comparació amb els 42.141,2 milions del mateix període de l'any anterior (xifra reconstruïda a partir de les taxes de variació interanual publicades mes a mes per l'Idescat). Les importacions van arribar als 49.663,8 milions d'euros, amb un avenç més marcat del +1,8% interanual, impulsat sobretot pel fort repunt de les compres de productes energètics al maig. El saldo comercial es va situar en -7.092,4 milions d'euros, un 7,0% més negatiu que en el mateix període de 2025 (-6.629,7 milions). La taxa de cobertura del període se situa en el 85,7%, per sota del 87,9% del tancament de l'any 2025, reflex del deteriorament puntual del maig.

Magnitud / Període	Gen-Mai 2025 (M€)	Gen-Mai 2026 (M€)	Var. interanual (%)	Taxa cobertura (%)
Exportacions totals	42.141,2	42.571,4	+1,0%	—
Importacions totals	48.770,9	49.663,8	+1,8%	—
Saldo comercial / Cobertura	-6.629,7	-7.092,4	Dèficit +7,0%	85,7%

Font: Idescat, novetats mensuals "Comerç amb l'estranger" (gener-maig 2026). Xifres 2025 reconstruïdes a partir de les taxes de variació interanual publicades per l'Idescat per a cada mes. Dades provisionals. Elaboració pròpia.

Evolució mensual: un semestre partit en dues meitats

La trajectòria mensual disponible mostra una primera meitat clarament negativa -gener i febrer van registrar caigudes interanuals del 6,7% i el 3,5% respectivament, coincidint amb l'inici del xoc geopolític a l'Orient Mitjà (el conflicte es va iniciar el 28 de febrer) - seguida d'una recuperació exportadora al març i abril (+5,2% i +7,7%). El maig, però, introdueix un element nou, ja que tot i que les exportacions van créixer un modest +1,9%, les importacions es van disparar un +15,7% interanual, el major increment mensual de l'any, explicat gairebé en la

seva totalitat per la compra de productes energètics, que pràcticament es van triplicar respecte al maig de 2025 (de 533,8 a 1.598,1 milions d'euros segons el Ministeri). Aquest repunt importador ha ampliat el dèficit mensual de maig fins als -2.294,9 milions d'euros, el pitjor resultat mensual del semestre.

Mes	Export. Catalunya (M€)	Var. i.a. exp. (%)	Import. Catalunya (M€)	Var. i.a. imp. (%)	Saldo (M€)
Gener 2026	7.401,9	-6,7%	8.722,4	-7,1%	-1.320,5
Febrer 2026	8.044,6	-3,5%	9.027,2	-2,8%	-982,6
Març 2026 (p)	9.273,8	+5,2%	10.583,6	-0,3%	-1.309,8
Abril 2026 (p)	8.764,3	+7,7%	9.948,9	+3,2%	-1.184,6
Maig 2026 (p)	9.086,8	+1,9%	11.381,7	+15,7%	-2.294,9
TOTAL GEN-MAI 2026	42.571,4	+1,0%	49.663,8	+1,8%	-7.092,4

Font: Idescat, "Comerç amb l'estranger", novetats mensuals gener-maig 2026 (valors i taxes de variació interanual publicats oficialment mes a mes). Dada de juny pendent de publicació (prevista: mitjan agost de 2026). (p) Dada provisional. Elaboració pròpia.

NOTA SOBRE POSICIÓ RELATIVA DE CATALUNYA A ESPANYA: Catalunya manté la seva posició com a primera Comunitat Autònoma exportadora d'Espanya. Segons les dades acumulades fins al març de 2026, el pes del comerç exterior català se situa "lleugerament per sobre del 25% del total espanyol, tant en exportacions com en importacions, una xifra que s'ha mantingut prou estable des de fa anys" (Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa). Aquesta simetria entre el pes exportador i importador reflecteix l'alta obertura i integració de l'economia catalana en les cadenes de valor internacionals.

3.2 Saldo Comercial i Taxa de Cobertura

El dèficit estructural català: tancament real de 2025 i lectura de 2026

L'economia catalana presenta un dèficit comercial estructural que reflecteix el seu patró d'especialització productiva, exportadora neta de béns d'alt valor afegit (productes químics, farmacèutics, vehicles, agroalimentació) i importadora neta de béns energètics, de capital i de consum intermedi d'alt component tecnològic. L'any 2025 es va tancar amb un rècord històric d'exportació - 100.779 milions d'euros, un +0,6% interanual, el tercer any consecutiu per sobre dels 100.000 milions -, però també amb un augment sensible del dèficit, fins als -13.581,2 milions d'euros (davant els -10.619,8 milions de 2024), com a conseqüència d'un creixement de les importacions (+3,3%, fins a 114.359,8 milions) molt superior al de les exportacions.

A l'inici de 2026, el patró de 2025 s'ha accentuat, concretament l'acumulat de gener a maig mostra un dèficit un 7,0% superior al del mateix període de 2025, amb una taxa de cobertura que ha retrocedit del 87,9% (tancament 2025) al 85,7% (gener-maig 2026), penalitzada fonamentalment pel repunt de les importacions energètiques de maig vinculat a la tensió a l'Orient Mitjà.

Any / Període	Export. (M€)	Import. (M€)	Saldo (M€)	Cobertura (%)
2025 (any complet)	100.779,0	114.359,8	-13.581,2	88,1
Gen-Mai 2025 (ref.)	42.141,2	48.770,9	-6.629,7	86,4
Gen-Mai 2026 (p)	42.571,4	49.663,8	-7.092,4	85,7
Variació Gen-Mai 2026 vs. 2025	+1,0%	+1,8%	Dèficit +7,0%	-0,7 p.p.

Font: Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa / ACCIÓ (tancament 2025, publicat 19/02/2026); Idescat (acumulat gener-maig, elaboració pròpia a partir de novetats mensuals). Dades provisionals per a 2026. Elaboració pròpia.

Context sectorial del dèficit 2025: química, béns d'equipament i alimentació

El lideratge exportador català el 2025 es va recolzar, un any més, en tres sectors; la indústria química, amb 29.730 milions d'euros (29,5% del total, tot i una caiguda del -2,8% respecte a 2024); els béns d'equipament, amb prop de 16.730 milions (16,6% del total i un sòlid +9,7%); i l'alimentació, begudes i tabac, amb prop de 16.203 milions. Catalunya es va mantenir com a primera comunitat autònoma tant en exportacions (26% del total espanyol) com, de manera menys favorable, en importacions (25,7% del total), un desequilibri que explica per què el dèficit català, tot i ser elevat, resulta molt inferior al de Madrid (-54.318 milions el 2025), l'economia de la qual importa el doble del que exporta.

3.3 Composició Sectorial: Exportacions per Branques d'Activitat (Top 5)

Estructura exportadora de Catalunya: dades de març i abril de 2026

El perfil exportador de Catalunya es concentra en cinc branques d'activitat que expliquen més del 80% de les vendes a l'exterior. Aquesta concentració —que és alhora una fortalesa competitiva i un factor de vulnerabilitat davant xocs sectorials— s'ha mantingut estable en el primer semestre de 2026, tot i que amb canvis d'intensitat entre branques que convé analitzar en detall. Les dades desagregades de maig de 2026 (última novetat de l'Idescat amb desglossament sectorial) confirmen la continuïtat d'aquestes tendències: al maig va destacar el fortíssim repunt dels productes energètics (+117,0% interanual, fins a 214,7 M€) i el bon comportament de la metal·lúrgia (+14,8%) i la maquinària (+11,8%), mentre que la química va continuar mostrant debilitat, amb una caiguda del -6,3% en valor.

Exportacions – març de 2026

Branca d'activitat econòmica	Valor (M€)	% s/total	Var. i.a. mes (%)	Var. i.a. acum. (%)
TOTAL EXPORTACIONS (març 2026)	9.273,8	100%	+5,2%	-1,4%
1. Indústries químiques	2.363,1	25,5%	-5,4%	-11,4%
2. Vehicles de motor i mat. transport	1.522,9	16,4%	+13,9%	+8,4%
3. Alimentació i begudes	1.156,1	12,5%	-7,0%	-6,8%
4. Equips elèctrics i electrònics	609,0	6,6%	+4,1%	+4,8%
5. Maquinària i equips mecànics	599,2	6,5%	+20,6%	+4,3%
6. Tèxtil, confecció, cuir i calçat	662,3	7,1%	+9,4%	+0,4%
7. Metal·lúrgia i prod. metàl·lics	579,3	6,2%	+15,6%	+0,7%
8. Productes energètics	243,5	2,6%	+28,2%	+2,8%
Resta de branques + no classificats	1.264,4	13,6%	+8,9%	+3,0%

Font: Idescat. Comerç amb l'estranger per branques d'activitat econòmica. Catalunya. Març 2026 (p). Elaboració pròpia.

Exportacions – abril de 2026

Branca d'activitat econòmica	Valor (M€)	% s/total	Var. i.a. mes (%)	Var. i.a. acum. (%)
TOTAL EXPORTACIONS (abril 2026)	8.764,3	100%	+7,7%	+0,8%
1. Indústries químiques	2.470,1	28,2%	+12,3%	-6,0%
2. Vehicles de motor i mat. transport	1.327,9	15,2%	+9,7%	+8,7%
3. Alimentació i begudes	1.085,4	12,4%	-7,6%	-7,0%
4. Equips elèctrics i electrònics	556,9	6,4%	+5,7%	+5,0%
5. Maquinària i equips mecànics	515,0	5,9%	+8,0%	+5,3%
6. Tèxtil, confecció, cuir i calçat	574,9	6,6%	-3,8%	-0,7%
7. Metal·lúrgia i prod. metàl·lics	581,5	6,6%	+25,7%	+6,9%
8. Productes energètics	208,2	2,4%	-7,8%	-0,1%
9. Maq. oficina, instr. precisió i òptica	138,2	1,6%	+29,3%	+4,6%
Resta de branques + no classificats	1.306,1	14,9%	+16,0%	+6,3%

Font: Idescat. Comerç amb l'estranger per branques d'activitat econòmica. Catalunya. Abril 2026 (p). Elaboració pròpia.

Anàlisi de les branques líders. Tendències i riscos

- **Indústries químiques (25–28% del total, primer sector exportador):** La química continua sent el pilar del teixit exportador català, amb 2.363–2.470 M€ mensuals. Tanmateix, l'acumulat és en terreny negatiu (-11,4% en gener-març, -6,0% en gener-abril) i al maig el valor mensual va tornar a caure un -6,3% interanual. Aquesta correcció es produeix després dels nivells excepcionalment alts de 2025 (el sector va tancar l'any amb 29.730 M€, un -2,8% respecte a 2024), i respon en part a la normalització dels contractes farmacèutics que havien disparat la comparació en exercicis anteriors.
- **Vehicles de motor i material de transport (15–16% del total, segon sector):** L'automòbil és la branca amb millor tendència sostinguda del semestre, creix tant en la dada mensual (+13,9% al març, +9,7% a l'abril) com en l'acumulat (+8,4% fins al març, +8,7% fins a l'abril). Aquest dinamisme reflecteix la producció de la planta SEAT/CUPRA de Martorell i l'efecte dels models elèctrics i híbrids. Per a les PIME de l'ecosistema proveïdor, aquest creixement genera oportunitats directes en components, logística i serveis d'enginyeria.
- **Alimentació i begudes (12–13% del total, tercer sector):** És l'única branca entre les grans que registra un deteriorament sostingut, -7,0% al març (mensual), -6,8% acumulat, i -7,6% a l'abril, amb un acumulat de -7,0%. Aquest és el sector amb més impacte directe sobre les PIME exportadores, atès l'elevat nombre de petites empreses agroalimentàries amb activitat exterior.
- **Metal·lúrgia i productes metàl·lics (+15,6% al març, +25,7% a l'abril, +14,8% al maig):** El fort i sostingut creixement de la metal·lúrgia és la dada sorprenent positiva del semestre, amb tres mesos consecutius de creixement de dos dígitos. Per a les PIME metal·lúrgiques catalanes, aquest és un semestre clarament positiu, tot i que els marges continuen pressionats pels costos energètics.

► **Productes energètics (+117,0% al maig):** Tot i ser un sector minoritari en el total exportador català, el seu comportament al maig – amb un salt interanual del 117% – és la contrapartida exacta del repunt importador del mateix mes (+188,8% en les compres d'energia) i confirma que la volatilitat del mercat energètic lligada al conflicte de l'Orient Mitjà s'ha convertit en el principal factor de pertorbació del comerç exterior català en la segona part de la primavera.

Importacions per branques. El repunt energètic com a tendència dominant

Branca d'activitat econòmica (importacions)	Valor M€ (abr.)	% s/total	Var. i.a. mes (%)	Var. i.a. acum. (%)
TOTAL IMPORTACIONS (abril 2026)	9.948,9	100%	+3,2%	-1,6%
Vehicles de motor i mat. transport	1.635,2	16,4%	+14,8%	+14,2%
Indústries químiques	1.896,1	19,1%	+0,4%	-9,9%
Alimentació i begudes	860,5	8,7%	+0,9%	-3,2%
Tèxtil, confecció, cuir i calçat	744,8	7,5%	-5,3%	-9,6%
Maquinària i equips mecànics	650,0	6,5%	+9,9%	+6,0%
Metal·lúrgia i prod. metàl·lics	615,2	6,2%	-4,3%	-6,7%
Equips elèctrics i electrònics	741,4	7,5%	-4,7%	+1,2%
Productes energètics	868,2	8,7%	+22,5%	-3,3%

Font: Idescat. Comerç amb l'estranger per branques d'activitat econòmica. Catalunya. Abril 2026 (p). Elaboració pròpia.

La dada de maig confirma aquesta tendència, les importacions de productes energètics es van disparar un +188,8% interanual (986,3 M€) i les de vehicles de motor un +19,7% (340,4 M€), explicant la pràctica totalitat del salt del +15,7% en les importacions totals d'aquest mes. Per a les PIME industrials, aquest repunt energètic – vinculat directament a la tensió geopolítica a l'Orient Mitjà – constitueix el principal factor de risc sobre els costos de producció en la segona meitat de 2026.

Lectura per a la PIME: El Comerç Exterior com a Oportunitat i Risc

La mida empresarial i l'accés als mercats exteriors

L'anàlisi del comerç exterior català des de la perspectiva PIME exigeix anar més enllà de les grans xifres agregades. Les dades de l'Informe Mensual de Comerç Exterior del Ministeri (COMEX) sobre estructura d'exportadors i trams d'exportació ofereixen una radiografia de l'estructura empresarial exportadora espanyola, amb lectura extrapolable a Catalunya com a primera regió exportadora. En l'acumulat gener-abril 2026, el total d'exportadors espanyols amb operacions d'almenys 1.000 euros va pujar a 61.821 empreses (+1,7% respecte al mateix període de 2025).

Tram d'exportació (Espanya, G-A 2026)	N exportadors regulars	Valor export. (M€)	Var. n. exp. (%)	Export. mitjana (M€)
Total exportadors regulars (>=0€)	48.604	126.346,7	+2,9%	2,60
Exportadors >= 50.000€/any	25.124	125.455,3	+0,6%	4,99

Tram d'exportació (Espanya, G-A 2026)	N exportadors regulars	Valor export. (M€)	Var. n. exp. (%)	Export. mitjana (M€)
Exportadors >= 500.000€/any	12.965	121.869,6	+0,6%	9,40
Exportadors >= 5.000.000€/any	3.184	103.971,0	+2,4%	32,65
Exportadors >= 50.000.000€/any	317	62.645,9	+1,3%	197,61

Font: Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa. Informe Mensual de Comerç Exterior, abril 2026. Exportadors regulars per tram. Espanya. Dades provisionals. Elaboració pròpia.

La lectura d'aquesta taula en clau PIME revela una realitat que podríem qualificar de dual: (i) la gran majoria dels exportadors regulars (més de 25.000 empreses) exporta per sobre de 50.000€/any, llindar que es correspon amb el perfil d'una PIME amb activitat exterior consolidada; però (ii) el valor unitari d'exportació d'aquestes empreses és modest (4,99 M€ de mitjana per a les del tram >= 50.000€), cosa que indica que moltes són PIME que exporten a un o dos mercats amb productes específics. La clau de la política comercial i d'internacionalització resideix precisament a ampliar la base d'empreses en el tram de 50.000 a 500.000€, facilitant el salt al següent estadi d'exportació regular.

Aproximació als exportadors per mida d'empresa

La taula anterior, que a data de presentació d'aquest informe existeix una actualització provisional (*) a juny de 2026 que no canvia les conclusions i el patró que hem assenyalat, classifica els exportadors regulars per trams de volum exportat, no per mida empresarial. Ambdues dimensions són complementàries, però mesuren, com sabem, coses diferents; la primera informa sobre la intensitat de l'activitat exportadora i la segona, sobre l'estructura interna de l'empresa. Per relacionar exportació i mida existeix una estadística oficial específica, concretament l'Estadística de Comerç Exterior de Béns per Característiques de les Empreses (TEC), elaborada pel Departament de Duanes i Impostos Especials de l'AEAT mitjançant el creuament dels registres de comerç exterior amb el Directori Central d'Empreses (DIRCE) de l'INE. Aquesta operació, de **periodicitat anual**, permet desagregar les empreses exportadores segons el seu nombre d'assalariats i es publica des de 2010. Les dades que incloem a continuació corresponen a l'any 2024, publicat el 27 de juliol de 2026 a la web de l'Agència Tributària, i són per tant la dada més recent disponible en el moment d'elaboració d'aquest informe.

Taula. Empreses exportadores per mida i valor exportat – Espanya (TEC/AEAT, any 2024)

Empreses exportadores DIRCE. Comerç total (declarat + estimat). Any 2024.

Mida empresa (criteri CE)	Núm. empreses	% s/total	Valor export. (M€)	% s/valor
Microempresa (0–9 assalariats)	65.063	65,0%	29.721,9	8,6%
Petita empresa (10–49 assalariats)	23.716	23,7%	40.819,5	11,8%
Mitjana empresa (50–249 assalariats)	8.172	8,2%	74.760,4	21,6%
PIME total (< 250 assalariats)	96.951	96,9%	145.301,9	41,9%
Gran empresa (≥ 250 assalariats)	3.141	3,1%	201.276,2	58,1%
TOTAL empreses exportadores DIRCE	100.092	100%	346.578,1	100%

Font: AEAT, Departament de Duanes i Impostos Especials. Estadística de Comerç Exterior per Característiques de les Empreses (TEC), any 2024. Publicat el 27 de juliol de 2026. Creuament de registres de comerç exterior amb el DIRCE (INE). Empreses exportadores de comerç total (declarat + estimat), tots els sectors. La mediana inclou els estrats 50–199 (7.485 empreses; 60.075 M€) i 200–249 (687 empreses;

14.686 M€). La gran empresa inclou 250–499 (1.468 empreses; 39.672 M€) i ≥ 500 (1.673 empreses; 161.605 M€). Disponible a: sede.agenciatributaria.gob.es. Elaboració pròpia.

Lectura per a la PIME catalana. Les dades del TEC 2024 revelen la fotografia estructural del teixit exportador espanyol, i per extensió català com a primera regió exportadora, és a dir que les PIME concentren gairebé la totalitat de les empreses exportadores en nombre (96,9%), però la seva contribució al valor total exportat es queda en el 41,9%. La concentració del valor en la gran empresa és molt marcada, les 3.141 grans empreses exportadores (el 3,1% del total) generen el 58,1% del valor, amb les empreses de 500 o més assalariats (1.673 empreses, l'1,7%) acaparant el 46,6% del total per si soles. Dins de les PIME, l'asimetria també és destacable, les 65.063 microempreses, que representen el 65% dels exportadors, només aporten el 8,6% del valor; mentre que les 8.172 mitjanes, el 8,2% en nombre, contribueixen amb el 21,6%. Aquest patró és consistent amb la literatura habitual sobre economia de la internacionalització, quan s'afirma que la regularitat exportadora i el volum per empresa creixen de forma sistemàtica amb la mida. Per a la PIME catalana, amb el 95,2% d'empreses amb menys de 10 treballadors, el repte no és, per tant, només ampliar la base exportadora sinó enfortir i fer créixer les PIME que ja exporten, particularment en el segment mitjà on la combinació de volum i regularitat és més sòlida.

NOTA: L'estadística TEC classifica les empreses per nombre d'assalariats, la variable de mida del DIRCE; mentre que la taula anterior d'aquest bloc classifica els exportadors regulars per trams de valor exportat (estadística COMEX). Ambdues classificacions són independents i no s'han de combinar directament perquè, per exemple, una mateixa empresa mitjana pot estar en el tram de 500.000 € o en el de 5 milions segons el seu sector i mercats de destinació. L'estadística TEC és la font adequada per analitzar el perfil exportador per mida; l'estadística de trams del COMEX, per analitzar la intensitat exportadora. El TEC es publica amb un desfasament d'1,5–2 anys; la dada de 2024 (publicada el juliol de 2026) és la més recent disponible.

Implicació per a la política d'internacionalització. La bretxa entre el pes de les PIME en el nombre d'exportadors (96,9%) i en el valor exportat (41,9%) no es tanca espontàniament amb el temps. Així, la sèrie TEC 2017–2024 mostra que la participació de les PIME en el valor exportat s'ha reduït fins i tot en aquest període, des del 50,1% de 2017 fins al 41,9% de 2024, mentre que les grans empreses han guanyat pes. Per a Catalunya, aquesta tendència reforça la crida perquè es continuï impulsant i desenvolupant noves polítiques que afavoreixin i incentivin el creixement en mida de les PIME exportadores, per exemple, els programes ACCIÓ d'Internacionalització per a Pimes, el programa ICEX–Next i les línies de cofinançament de l'ICF per a projectes d'expansió exterior van precisament en aquesta direcció, a les quals semblaria necessari acompanyar amb noves accions i plantejaments.

RISC PIME 01 La caiguda de la química i l'agroalimentació pressiona els proveïdors

L'ajust del sector químic (–6,0% acumulat a abril; –6,3% interanual al maig) i la caiguda sostinguda de l'agroalimentació (–7,0% acumulat a abril) impacten directament sobre les PIME proveïdores d'aquestes indústries: envasadors, transportistes, empreses de serveis logístics i distribuïdors d'insums. Les empreses del clúster farmacèutic català, moltes d'elles PIME especialitzades en fabricació per contracte (CMO) i en assajos clínics, han d'anticipar una menor demanda de grans laboratoris durant el segon semestre de 2026.

OPORTUNITAT PIME 02 L'automòbil i la metal·lúrgia generen demanda per a l'ecosistema proveïdor

El creixement sostingut del sector de l'automòbil (+8,4% a +8,7% acumulat) i, especialment, de la metal·lúrgia (+0,7% a +6,9% acumulat, amb tres mesos consecutius de creixement de dos dígitos en taxa mensual) obren oportunitats per a les PIME industrials de l'entorn de Martorell, Terrassa, Sabadell i el Baix Llobregat. El repte és la reconversió cap a especificacions del vehicle elèctric (cablejat d'alta tensió, dissipadors tèrmics, components de bateries), que requereix inversions en maquinària i en formació que moltes PIME afronten amb recursos limitats.

ALERTA PIME 03 El repunt energètic importat dispara els costos de producció de les PIME industrials

Les importacions de productes energètics, que ja havien repuntat un +22,5% mensual a l'abril, es van disparar un +188,8% interanual al maig (fins a 986,3 M€), el major increment del semestre. Per a les PIME industrials catalanes, especialment en ceràmica, paper, foneria i tractaments tèrmics, el preu de l'energia és el principal component variable de costos. El conflicte de l'Orient Mitjà i el seu impacte sobre el preu del gas i el petroli constitueixen el principal factor de risc per als marges de la indústria manufacturera PIME en el segon semestre de 2026. Les PIME que no han cobert les seves necessitats energètiques amb contractes a preu fix es troben especialment exposades.

Indicadors Clau del Bloc C (Panell de Conjuntura — Ref. 1.2)

Els indicadors següents conformen el quadre de seguiment del Bloc C, actualitzat amb l'última dada real disponible:

EXPORTACIONS (gen-mai 2026)

Variació interanual: +1,0%

42.571,4 M€

≈25% del total espanyol

Millor maig històric després de 2024

IMPORTACIONS (gen-mai 2026)

Variació interanual: +1,8%

49.663,8 M€

Energia: +188,8% al maig

Química: -9,9% acum. abril

SALDO COMERCIAL (gen-mai 2026)

Var. vs. gen-mai 2025: dèficit +7,0%

-7.092,4 M€

Taxa de cobertura: 85,7%

2025 complet: 88,1%

TOP 5 SECTORS EXPORTADORS

1. Ind. química: 2.470 M€ (abr., -6,0% acum.)
2. Automòbil: 1.328 M€ (abr., +8,7% acum.)
3. Alimentació: 1.085 M€ (abr., -7,0% acum.)
4. Metal·lúrgia: 582 M€ (abr., +6,9% acum.)
5. Maquinària: 515 M€ (abr., +5,3% acum.)

BLOC D

Inversió a Catalunya: Focus en Inversió Exterior

DADES: Les dades d'IED per branques d'activitat procedeixen de l'Idescat a partir del Registre d'Inversions del Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa (DataInvx). L'última dada desagregada disponible al tancament de l'informe correspon al Q1 2026 (publicada el 23 de juny de 2026; propera actualització prevista: 21 de setembre de 2026). Les dades de Q2 2026 no estaran disponibles abans de finals de setembre. Els totals acumulats semestrals són, per tant, estimats a partir de la dada del primer trimestre i de les tendències observades en la sèrie.

4.1 Inversió Estrangera Directa a Catalunya: Evolució i Origen per Àrees

Un Q1 2026 de rebot notable després del retrocés de 2025

Després d'un 2025 en què la inversió estrangera directa (IED) a Catalunya es va contreure un 14,3% –fins als 4.510 milions d'euros–, el primer trimestre de 2026 arriba com un senyal de recuperació que mereix ser llegit amb cautela, 1.541,6 milions d'euros captats entre gener i març, més del doble que en el mateix període de l'any anterior (+145,6%). Entenem que no és que el cicle inversor s'hagi reinventat de cop; el que passa és que la base de comparació del Q1 2025 era especialment baixa, situant-se entorn dels 627 milions, després que diversos projectes de gran volum es concentrassin en el segon semestre d'aquell any.

No obstant això, i dit això, la dada és robusta i no s'ha de minimitzar. En el context nacional, la IED a Espanya va créixer un 22,6% al Q1 2026 –6.567 milions en total–, i Catalunya va captar el 23,5% d'aquest flux. Només la Comunitat de Madrid supera aquesta xifra, amb 3.367 milions i una quota del 51,3%. La distància entre Madrid i Catalunya continua sent àmplia, però el paper de la segona regió espanyola com a pol d'atracció inversora és estructuralment sòlid. En els últims cinc anys (2021–2025), Catalunya ha captat 9.323 milions d'euros en inversió estrangera tecnològica i digital – un 165% més que en el quinquenni anterior (2016–2020) –, a través de 388 projectes (+32%). Això situa Catalunya en la vuitena posició del rànquing mundial per nombre de projectes captats, i com a segona regió de la Unió Europea, només per darrere d'Île-de-France, en projectes d'inversió estrangera en l'àmbit tecnològic i digital.

Període	IED bruta (M€)	Var. i.a. (%)	% s/total Espanya	IED neta (M€)
2022	3.548	+24,5%	10,8%	n.d.
2023	~5.010	+41,2% est.	17,8%	n.d.
2024	5.260	+5,0%	13,5%	4.439
2025 (p)	4.510	-14,3%	14,6%	n.d.
Q1 2026 (p)	1.541,6	+145,6%	23,5%	n.d.

Fonts: Idescat (a partir del Ministeri d'Economia, DataInvx); ON Economia; DataInvx Secretaria d'Estat de Comerç. (p) Dada provisional. n.d.: no disponible al tancament de l'informe.

Un matís metodològic a assenyalar, aquestes xifres exclouen les Entitats de Tinença de Valors Estrangers (ETVE), que són societats amb seu a Espanya l'únic objecte de les quals és posseir participacions en empreses de l'exterior amb finalitats fiscals. Aquesta exclusió és la pràctica habitual de l'Idescat i de l'OCDE perquè –com sabem– les ETVE distorsionen la comparabilitat entre territoris – per exemple, Madrid concentra una proporció alta d'aquestes –, per la qual cosa la sèrie catalana reflecteix amb més precisió la inversió que genera efecte real sobre el teixit productiu: ocupació, actius, transferència de coneixement.

Composició sectorial de la IED al Q1 2026: la digitalització i la indústria, al capdavant

El desagregat per branques d'activitat ens revela una estructura inversora que mereix una anàlisi sector a sector, perquè les diferències entre branques són d'una magnitud significativa i poden tenir certes implicacions directes per a la PIME.

Branca d'activitat (Q1 2026, IED a Catalunya)	Valor (M€)	% s/total	Var. i.a. (%)
TOTAL IED	1.541,6	100,0%	+145,6%
Informació i comunicacions	612,9	39,8%	..
Indústries manufactureres	464,0	30,1%	+344,8%
Comerç a l'engròs i al detall	262,7	17,0%	+251,5%
Activitats immobiliàries	67,3	4,4%	-40,4%
Activ. artístiques, recreatives i entret.	40,4	2,6%	+192,0%
Activ. professionals, científiques i tec.	20,5	1,3%	-84,9%
Activitats financeres i d'assegurances	17,9	1,2%	+1,3%
Construcció	21,1	1,4%	..
Transport i emmagatzematge	12,6	0,8%	-75,4%
Hostaleria	7,9	0,5%	-35,4%
Activ. administratives i serv. auxiliars	11,5	0,7%	-67,9%
Resta de branques	~3,0	<0,5% (c/u)	Diversos

Font: Idescat. Inversió estrangera per branques d'activitat. Catalunya. Q1 2026 (p). (...) Dada confidencial o no disponible. Elaboració pròpia.

Informació i comunicacions: 612,9 M€ –el motor digital

És el sector que absorbeix més d'un terç de tota la IED rebuda a Catalunya durant el primer trimestre, amb 612,9 milions d'euros. El sector es va multiplicar per més de deu respecte al primer trimestre de 2025 (59,5 M€), amb un creixement interanual d'aproximadament el +930%, xifra que il·lustra el salt qualitatiu del sector. L'explicació es podria donar directament pel posicionament de Barcelona com a hub tecnològic europeu i per la celebració del Mobile World Congress al febrer. No obstant això, la coincidència temporal amb el Mobile World Congress constitueix una hipòtesi plausible entre els factors que poden haver contribuït a la materialització de determinades decisions d'inversió, però la dada agregada no permet atribuir causalitat directa a l'esdeveniment. Així mateix, entre els projectes més rellevants del semestre figuren ampliacions de centres de dades, inversions en intel·ligència artificial aplicada a salut i logística, i la consolidació del pol de videojocs del 22@ amb inversors nord-europeus i canadencs.

Indústries manufactureres: 464 M€ i una variació que quadruplica l'any anterior

El creixement de +344,8% en la indústria manufacturera és destacable en termes relatius, tot i que aquí cal tenir en compte que la base del Q1 2025 era mínima. El realment rellevant és el volum absolut, 464 milions en un sol trimestre equivalen al 43% de tot el que el sector manufacturer català va captar en el conjunt de 2025 (685,6 M€), i superen ja la meitat de la mitjana anual del quinquenni 2021-2025 (1.077,8 M€/any). Aquests fluxos es dirigeixen principalment al clúster químic-farmacèutic de Tarragona –amb inversions de multinacionals en plantes de principis actius– i al sector de l'automòbil elèctric, on proveïdors internacionals de components de bateries i inversors internacionals han formalitzat acords d'implantació al cinturó industrial del Baix Llobregat i el Vallès Occidental.

Comerç a l'engròs i al detall: 262,7 M€ i el paper de la logística

El comerç capta el tercer bloc en valor. Gran part d'aquesta xifra –estimada entorn del 40% segons fonts del sector– correspon a inversió en plataformes logístiques associades al comerç electrònic i la distribució de gran consum. L'efecte arrossegament del projecte de Lidl a Martorell és un dels casos més visibles, però hi ha diversos projectes més petits d'operadors de fulfillment asiàtics i de distribuïdors especialitzats en productes de salut i benestar. Per a les PIME de l'entorn –transportistes, empreses de manipulats, agències de duanes, entre altres–, aquesta onada inversora genera contractes reals i oportunitats d'integració en xarxes de distribució internacionals.

Origen geogràfic de la IED: el protagonisme nord-americà i els moviments europeus

Les dades d'origen geogràfic disponibles corresponen a l'exercici 2025 complet, que és la última sèrie amb desagregació per país publicada pel Ministeri. El primer trimestre de 2026, a nivell d'Espanya, confirma que les tendències d'origen es mantenen, els Estats Units lideren amb el 21,4% del total nacional, el Regne Unit ocupa el segon lloc i França el tercer.

País d'origen (Catalunya, 2025)	IED bruta (M€)	% s/total Cat.	Var. vs. 2024 (%)	Tendència 2026
1. Estats Units	1.139	25,3%	-0,6%	Líder confirmat
2. Bèlgica	848	18,8%	+1.743%	Gran salt
3. Alemanya	655	14,5%	-46,0%	A la baixa
4. Regne Unit	452	10,0%	-56,9%	A la baixa
5. França	233	5,2%	-61,8%	A la baixa
6. Dinamarca	194	4,3%	+6.614%	Nou actor
7. Japó	~85	~1,9%	n.d.	Creixent
TOTAL	4.510	100%	-14,3% vs. 2024	--

Font: Ministeri d'Economia, Comerç i Empresa (DataInVex). IED bruta a Catalunya per país d'origen, 2025 (p). Dades sense ETVE. Elaboració pròpia a partir d'ON Economia (31/03/2026) i Institutio Futuro.

La baixada d'Alemanya, el Regne Unit i França mereix atenció. En els tres casos coincideix amb cicles de debilitat en les seves pròpies economies domèstiques –especialment la recessió industrial alemanya i la lenta recuperació britànica post-Brexit– que han portat aquestes empreses a prioritzar la consolidació davant l'expansió internacional. Bèlgica, en canvi, va disparar la seva inversió a Catalunya de 46 milions a 848 en un sol any, darrere d'aquesta xifra hi ha probablement una o dues operacions de gran volum en el sector químic –Tarragona torna a ser el node– i no s'ha d'interpretar com una tendència estructural del capital belga. L'actual protagonisme de Dinamarca (que ve d'apenes 2,9 a 194 milions) s'explica en part per projectes logístics com el nou centre de distribució de la cadena danesa Normal al Pla de Santa Maria (Tarragona, 20 M€), tot i que el gruix de la xifra probablement correspongui a una o poques operacions addicionals de més volum no identificades públicament.

Projecció per al segon trimestre i el conjunt del semestre

AVÍS: Les dades d'IED corresponents al segon trimestre de 2026 (abril-juny) no estaran disponibles fins a finals de setembre de 2026 (DataInVex / Idescat). L'anàlisi del semestre complet es realitza, per tant, a partir de la dada ferma del Q1 i de la projecció qualitativa derivada dels projectes d'inversió anunciats i de les tendències del cicle inversor europeu.

Amb un Q1 d'1.541,6 milions i assumint que el Q2 mantindrà un nivell més proper a la mitjana trimestral de 2024 –que va rondar els 1.300 milions–. No obstant això, amb una dada ferma d'1.541,6 milions d'euros en el primer trimestre i sense dades publicades per al segon trimestre a la data de tancament, no és recomanable presentar una xifra semestral central com si ja fos observada, únicament s'ha citat un escenari orientatiu, que identifiquem com a hipòtesi, en línia amb el ritme que necessitaria assolir el conjunt de l'economia catalana si

aspirés a quadruplicar l'objectiu quinquennal que s'ha marcat ACCIÓ (6.000 M€ en cinc anys, o 1.200 M€/any, xifra que mesura específicament els projectes facilitats per l'agència i no el total de la IED catalana).

Com venim assenyalant al llarg de tot l'informe, la incertesa geopolítica derivada del conflicte a l'Orient Mitjà – i l'impacte en els preus de l'energia – és el principal factor de risc a la baixa. Per això, potser és raonable anticipar o preveure que alguns dels projectes d'inversió al clúster químic-energètic passin a situació de revisió a l'espera de més visibilitat sobre els preus del gas i el petroli a 18 mesos vista.

4.2 Missatge per a la PIME i les Cadenes de Valor

Per què la IED importa a una pime

La inversió estrangera directa se sol associar gairebé automàticament amb grans operacions corporatives – fusions, adquisicions d'empreses cotitzades i grans, implantacions de multinacionals – que semblen alienes a la realitat quotidiana d'una PIME familiar de 25 o 50 treballadors. És una percepció que podria estar en part justificada, però no l'hem de considerar completa.

El que les dades mostren – i l'evidència empírica sobre el clúster català confirma – és que cada gran projecte d'IED genera un efecte d'arrossegament sobre un nombre rellevant de PIME proveïdores de primer i segon nivell. Quan, per exemple, una empresa internacional del sector de la mobilitat elèctrica inverteix en una planta al Vallès, necessita proveïdors locals de components mecànics, serveis d'enginyeria, empreses de manteniment industrial i operadors logístics. Cap d'ells figura en el registre d'inversió – no són ells qui reben el capital exterior –, però tots se'n beneficien. Aquest efecte indirecte és, en termes d'ocupació i volum de negoci, de vegades més gran que l'efecte directe de la pròpia inversió.

Catalunya, a més, té una característica peculiar que la distingeix d'altres CA; la seva IED genera un impacte productiu més gran per euro invertit. Diversos estudis confirmen que l'immobilitzat material – actius tangibles (maquinària, instal·lacions, terrenys) ubicat a Catalunya representa prop del 20-21% del total espanyol (Ministeri d'Economia, Posició de la Inversió Estrangera), tot i que la regió ha captat entre l'11% i el 18% dels fluxos bruts anuals en el període 2022-2025, segons les pròpies dades de DataInVex recollides en l'apartat 4.1 d'aquest informe –. La raó és doble –menys ETVE i més projectes productius reals (greenfield i brownfield)–, i el resultat és que cada milió invertit a Catalunya sembla que contribueix a crear més actius tangibles i més ocupació que la mitjana nacional.

IMPACTE DIRECTE: oportunitats de provisió per a PIME industrials

Les inversions en manufactura (464 M€ al Q1 2026) i al sector TIC (613 M€) generen demanda immediata de serveis especialitzats: desenvolupament de programari incrustat, mecanitzat de precisió, assajos i certificació, gestió mediambiental i logística especialitzada. Les PIME ben posicionades en aquests nínxols – sobretot les del cinturó industrial de Sabadell, Terrassa, Badia del Vallès i el Baix Llobregat – tenen avantatge de proximitat respecte a competidors d'altres regions.

IMPACTE INDIRECTE: l'efecte arrossegament en cadenes de valor

Les plataformes logístiques vinculades al comerç digital (inversió en comerç: 262,7 M€) creen cadenes de provisió de segon nivell que arriben a transportistes de proximitat, empreses de picking i etiquetatge, i serveis de devolució. El risc per a les PIME és que aquestes cadenes, si s'organitzen exclusivament entorn de grans operadors internacionals, poden excloure els actors locals més petits que no tenen capacitat per complir els estàndards de traçabilitat i digitalització exigits. La bretxa digital dins del segment PIME és, en aquest sentit, un dels principals obstacles per beneficiar-se del cicle d'inversió.

RISC: la concentració sectorial i la dependència de grans tractors

El 87% de la IED del Q1 2026 es concentra en tres branques –TIC, manufactura i comerç–. Per a les PIME de sectors perifèrics (hostaleria, serveis auxiliars, transport), el cicle inversor actual no genera cap efecte d'arrossegament apreciable. A més, hi ha el risc que la pressió sobre els lloguers de naus industrials i locals comercials a les zones de major concentració inversora –Polígon Industrial La Ferreria, 22@, Zona Franca– desplaci la PIME amb menor capacitat de pagament cap a ubicacions menys competitives logísticament.

El Pla ACCIÓ 2026–2030 i què significa per al teixit productiu

La Generalitat va presentar l'octubre de 2025 el seu pla de captació d'inversió estrangera per al quinquenni 2026–2030, amb un objectiu de 6.000 milions d'euros –un 60% més que els captats en el període 2020–2024– i la meta de generar 45.000 nous llocs de treball directes.

El pla fixava quatre vectors prioritaris d'atracció, tecnologia digital i IA, ciències de la vida i salut, indústria manufacturera de valor afegit (especialment vehicle elèctric i química verda) i agroalimentació d'alt valor. Per a les PIME, l'aspecte més rellevant no és la xifra absoluta sinó l'existència de línies específiques de suport i subvenció –gestionades per ACCIÓ– per a projectes d'implantació d'empreses estrangeres. Aquestes convocatòries obren a les PIME locals la possibilitat d'actuar com a sòcies d'implantació, facilitadores de sòl industrial o proveïdores de serveis d'arrencada operativa.

En paral·lel, Catalunya ha anunciat la creació del primer laboratori europeu de recerca 6G en òrbita baixa, i el posicionament de Barcelona com a seu d'organitzacions internacionals vinculades a l'àmbit de la IA. Ambdues iniciatives busquen consolidar l'efecte de marca ("Catalonia TechHub") que, segons dades d'ACCIÓ, ha estat un dels factors de decisió per als inversors estrangers en l'àmbit digital en el període 2021–2025.

Resum pràctic: què podria fer una PIME catalana amb aquesta informació?

Sector IED	Oportunitat per a la PIME	Acció recomanada
TIC / IA (613 M€)	Provisió de serveis de desenvolupament, testing, ciberseguretat i formació a empreses inversores	Buscar contractes de provisió via ACCIÓ i EEN (Enterprise Europe Network)
Manufactura (464 M€)	Integració en cadenes de subministrament de noves plantes (components, manteniment, logística)	Certificació ISO, qualificació de proveïdors, contacte amb clúster AMEC o químic de Tarragona
Comerç / Logística (263 M€)	Subcontractació de last-mile delivery, manipulats i serveis de magatzem	Invertir en digitalització de traçabilitat i gestió d'estoc (ERP, WMS bàsic)
Inmobiliari (67 M€)	Subcontractació d'obres d'habilitació, manteniment i facilitats	Contacte directe amb els promotors logístics (GLP, Prologis, Merlin Properties)

Font: elaboració pròpia a partir de l'Idescat (DataInvex Q1 2026), ACCIÓ (Pla de Captació 2026–2030), Cambra de Comerç de Barcelona i informació sectorial.

Indicadors Clau del Bloc D (Panell de Conjuntura – Ref. 1.2)

IED BRUTA A CATALUNYA (Q1 2026)

1.541,6 M€

Variació interanual: +145,6%

Dada provisional

23,5% del total nacional

2a CA després de Madrid

PES CATALÀ SOBRE ESPANYA

23,5%

IED rebuda Q1 2026 sobre total nacional (6.567 M€)

El 2025: 14,6%

Força recuperació de quota

SECTOR LÍDER: TIC / DIGITAL

612,9 M€

39,8% de tota la IED rebuda al Q1 2026

Manufactura: 464 M€ (+344,8%)

Comerç: 262,7 M€

PRIMER PAÍS INVERSOR (2025)

EE.UU. 25,3%

1.139 M€ el 2025

Tendència: líder confirmat el 2026

Bèlgica (2025): 848 M€ (+1.743%)

Alemanya: 655 M€ (-46%)

BLOC E

Finançament PIME: Crèdit, Tipus i Condicions

FONTS: Banc d'Espanya (Butlletí Estadístic abril 2026; Informe d'Estabilitat Financera Primavera 2026); BCE (Enquesta sobre préstecs bancaris, abril 2026); BIEST Banc d'Espanya (sèries tipus d'interès a noves operacions SNF, gener-maig 2026). Les dades de crèdit a OSR desagregades per activitat arriben fins a març 2026. Els tipus d'interès a noves operacions, fins a maig 2026.

5.1 Condicions Financeres: Tipus d'Interès en Noves Operacions

El gir del BCE i què significa per al cost del crèdit

Després d'un cicle de baixades que havia portat la facilitat de dipòsit del BCE al 2,0% a finals de 2025, el primer semestre de 2026 va portar la primera pujada des de setembre de 2023. L'11 de juny, el BCE va elevar el preu del diner 25 punts bàsics fins al 2,25%, davant l'acceleració de la inflació derivada del conflicte a l'Orient Mitjà i l'encariment energètic. Un moviment de resposta i calibrat, que canvia el signe del cicle monetari i condiciona les expectatives del segon semestre.

Per a les societats no financeres –el concepte estadístic que actua com a proxy del crèdit empresarial, on les PIME tenen un pes determinant–, els tipus aplicats a noves operacions van seguir una senda ascendent al llarg del semestre. Les dades del Banc d'Espanya (BIEST, gener-maig 2026) mostren tres trams segons la mida del crèdit, que distingeixen a la pràctica entre micro i petites empreses (fins a 250.000 euros), PIME mitjanes (250.000–1.000.000 euros) i empreses grans o amb crèdits específics (més d'un milió).

Tram / Tipus d'operació (TEDR, SNF)	Gen 26 (%)	Feb 26 (%)	Mar 26 (%)	Abr 26 (%)	Mai 26 (%)
Crèdits fins a 250.000 EUR (micro/petita empresa)	3,26	3,33	3,32	3,41	3,48
Crèdits 250.000–1.000.000 EUR (PIME mitjana)	3,16	3,19	3,29	3,34	3,45
Crèdits més d'1.000.000 EUR (empresa gran)	3,43	3,25	3,17	3,44	3,50
Euríbor 12 mesos (referència)	2,245%	2,221%	2,565%	2,747%	2,803%

Font: Banc d'Espanya / BIEST. Tipus TEDR (Tipus Efectiu Definició Restringida) a noves operacions. SNF = Societats no financeres. Quadre 19, Butlletí Estadístic per a Euríbor. Elaboració pròpia.

La taula anterior ens ofereix dues lectures. En perspectiva històrica, el nivell absolut –3,3–3,5% en el tram PIME al tancament del semestre– continua sent moderat; en el pic de 2023, aquests mateixos indicadors superaven el 5,5% per a crèdits petits. Però la tendència des de març és ascendent, el tipus per al tram fins a 250.000 euros puja 22 punts bàsics entre gener i maig, concentrats sobretot a partir del salt de març; el del tram 250.000–1.000.000 euros puja 29 punts en el mateix període. No és una escalada abrupta i sostinguda des de l'inici del semestre, sinó més aviat un canvi de tendència que arrenca amb el xoc geopolític de finals de febrer i es consolida en els mesos següents.

L'Euríbor a 12 mesos no va seguir una senda ascendent gradual durant el semestre, sinó un patró de dues fases clarament diferenciades. Al gener i febrer es va mantenir pràcticament pla, i fins i tot va retrocedir lleugerament (de 2,245% a 2,221%), en línia amb la inèrcia baixista que portava de 2025. El punt d'inflexió arriba al març, amb un salt de 34 punts bàsics fins al 2,565% –el major increment mensual des d'octubre de 2022–, que coincideix en el temps amb l'escalada del conflicte a l'Orient Mitjà iniciada a finals de febrer. Abril i maig confirmen la consolidació d'aquesta pujada, amb l'índex avançant fins al 2,747% i el 2,803% respectivament. L'Euríbor tanca juny al 2,798%, tres quarts de punt per sobre del nivell de fa un any. El consens d'analistes (Funcas, maig 2026, 19 serveis d'anàlisi incloent-hi BBVA Research, CaixaBank Research i AFI) apunta a una consolidació entorn del 2,68% a finals de 2026 i del 2,52% a finals de 2027, cosa que descarta una escalada al nivell de 2023 però confirma que el mínim del cicle ha quedat enrere.

NOTA METODOLÒGICA: Els tipus TEDR (Tipus Efectiu Definició Restringida) exclouen comissions i despeses no financeres, per la qual cosa reflecteixen millor el cost real de les noves operacions de crèdit que el TAE o el tipus nominal. Les dades disponibles arriben fins a maig de 2026 (publicades el 3 de juliol de 2026). No existeix desagregació territorial per CA per a aquests indicadors; els valors corresponen al conjunt d'Espanya.

El diferencial banc-empresa: la bretxa que de vegades els titulars no mostren

Com bé sabem, l'Euríbor és només una part de l'equació. Sobre el cost de finançament de les entitats els bancs apliquen el seu marge comercial en funció del perfil de risc del prestatari. El resultat final d'aquesta suma és precisament el tipus TEDR que recull la taula anterior, 3,34% a l'abril i 3,45% al maig per al tram típic de crèdit PIME (250.000–1.000.000 €). Això implica un diferencial efectiu sobre l'Euríbor d'entorn a 55–65 punts bàsics, notablement més ajustat que en el pic de 2023, quan el mateix tram va arribar a superar el 5,5%. La qüestió financera rellevant per a la PIME catalana no és, per tant, una bretxa oculta entre el preu oficial del diner i el cost real – aquesta bretxa ja està recollida en el TEDR –, sinó la pròpia tendència alcista del TEDR en si mateix, que ha pujat 29 punts bàsics entre gener i maig i que, amb l'Euríbor consolidant-se entorn del 2,7%–2,8% per a la resta de l'any, previsiblement continuarà pressionant a l'alça el cost de les noves operacions de crèdit en el segon semestre.

5.2 Crèdit al Sector Privat i Empreses

L'estoc de crèdit: expansió continguda però sostinguda

El volum total de préstecs i crèdits concedits per les entitats de crèdit i els establiments financers de crèdit (EFC) a Altres Sectors Residents (OSR) es va situar en 1.231.756 milions d'euros a l'abril de 2026, segons la sèrie D_BEEA1000 del Banc d'Espanya. Després del fort avenç registrat durant el primer trimestre, l'abril mostra una moderació que no altera la tendència de creixement observada des de començaments d'any.

Període	Préstecs OSR (M EUR)	Var. mensual (M EUR)	Lectura	Senyal
Gener 2026	1.224.818	--	Base del semestre	Estable
Febrer 2026	1.227.374	+2.556	Expansió mínima	Neutral
Març 2026	1.237.982	+10.608	Impuls Q1	Positiva
Abril 2026 (últ. dada)	1.231.756	-6.226	Correcció tècnica	Normal al Q2

Font: Banc d'Espanya / BIEST. D_BEEA1000. EC i EFC. Actiu. Residents a Espanya. Préstecs i crèdits a Altres Sectors no IFM. Unitats: milers d'euros. Última dada: abril 2026.

La reducció mensual d'abril (-6.226 milions) s'ha d'interpretar com una correcció després del fort increment observat al març i no modifica la tendència de creixement de l'estoc de crèdit. En termes agregats, el volum finançat continua clarament per sobre del registrat al tancament de 2024.

La desagregació sectorial del crèdit: distribució i qualitat de la cartera

El quadre 4.18 del Butlletí Estadístic del Banc d'Espanya (abril 2026) ofereix el detall per branques del crèdit per a finançament d'activitats productives i la taxa de morositat associada. L'última dada amb desagregació sectorial correspon a març de 2026.

Branca d'activitat (Març 2026)	Crèdit (M EUR)	% s/total	Dubtosos (M EUR)	Ràtio dubt. (%)	Lectura
TOTAL act. productives	563.784	100%	17.725	3,14%	--
Serveis (total)	416.476	73,9%	11.658	2,80%	Mitjana
Comerç i reparacions	79.892	14,2%	4.122	5,16%	ALERTA
Hostaleria	31.041	5,5%	1.267	4,08%	Vigilar
Transport i emmagatzematge	32.290	5,7%	1.143	3,54%	Normal
Activitats immobiliàries	74.012	13,1%	1.230	1,66%	Baix
Intermediació financera	62.375	11,1%	245	0,39%	Molt baix
Altres serveis	136.866	24,3%	3.651	2,67%	Normal
Indústria (excl. construcció)	102.369	18,2%	3.662	3,58%	Normal
Construcció	24.322	4,3%	1.529	6,29%	Vigilar
Agricultura, ramaderia i pesca	20.616	3,7%	875	4,25%	Vigilar

Font: Banc d'Espanya. Butlletí Estadístic, quadre 4.18. Crèdit total i dubtosos a OSR per a activitats productives. Març 2026. Milions d'euros. Elaboració pròpia.

Tres dades mereixen l'atenció. Primer, el comerç i reparació de vehicles presenta la major taxa de morositat entre les principals branques de serveis (5,16 %). Segon, l'hostaleria manté una ràtio de morositat relativament elevada (4,08 %), tot i que clarament inferior als màxims registrats durant els anys posteriors a la pandèmia. Tercer, la construcció conserva la ràtio més alta (6,29%), tot i que molt per sota dels màxims de 2012-2013. La ràtio agregada de crèdit dubtós per a activitats productives (3,14 %) se situa en nivells històricament reduïts, reflectint una millora significativa de la qualitat dels balanços bancaris respecte a la dècada anterior.

El crèdit privat no bancari: creixement accelerat sense senyals d'alarma (de moment)

L'Informe d'Estabilitat Financera del Banc d'Espanya (Primavera 2026, Requadre 3.2) descriu l'auge del crèdit privat –préstecs de fons d'inversió especialitzats al marge del canal bancari–. El volum va passar de 4.400 milions d'euros el 2021 (0,36% del PIB) a 33.100 milions el 2025 (1,96% del PIB), en quatre anys. Els sectors que més accedeixen a aquesta via a Espanya són TIC (24,6%), serveis professionals (21,7%), manufactura (15,1%), construcció (8,5%) i hostaleria (7,1%). El perfil tipus d'empresa receptora –actiu mitjà de 8,5 milions, més jove i amb més inversió en actius que la mitjana creditícia bancària– ens estaria apuntant a startups en fase d'escala i PIME en expansió que busquen certa agilitat i tolerància al risc que la banca habitual no sempre ofereix. Cal matisar que el mateix Banc d'Espanya conclou que "no s'identifiquen vulnerabilitats immediates que generin alarma" en el cas espanyol, i que el perfil de risc de les empreses que accedeixen a crèdit privat no és, de mitjana, més elevat que el de les finançades per banca tradicional. Els riscos que l'informe sí subratlla –liquiditat, opacitat en la valoració, concentració en pocs prestamistes majoritàriament estrangers– són de naturalesa més estructural i global que un risc ja materialitzat en el teixit empresarial espanyol.

Indicador (crèdit privat no bancari, Espanya)	2021	2023	2025	Tendència
Volum noves operacions (% PIB, mesura àmplia)	0,36%	0,75%	1,96%	Forta pujada
Flux crèdit privat / Flux crèdit bancari	0,95%	1,76%	2,86%	Accelerant
Saldo crèdit bancari (base 2021=100)	100	95	98	Estable
Saldo crèdit bancari + privat (base 2021=100)	100	97	105	Expansió
Actiu mitjà empresa amb crèdit privat (M EUR)	n.d.	n.d.	8,5	Més gran que PIME tipus
Sector principal: TIC / informació	n.d.	n.d.	24,6%	Dominant

Font: Banc d'Espanya. IEF Primavera 2026, Requadre 3.2. PitchBook / Central de Balanços Integrada / Eurostat. Elaboració pròpia.

5.3 Riscos de Finançament: Tipus, Accés i Refinançament

L'enquesta del BCE: enduriment pronunciat des de mitjan 2025

L'Enquesta sobre Préstecs Bancaris del BCE (BLS, publicada el 28 d'abril de 2026 amb dades del Q1) ens documenta un enduriment net dels criteris d'aprovació de crèdit a empreses del 10%, el més pronunciat des del tercer trimestre de 2023. Els factors que detectem són el deteriorament de les perspectives macroeconòmiques i una major percepció de riscos derivada del conflicte geopolític, així com els desenvolupaments energètics. Algunes entitats van esmentar en pregunta oberta "exposició a empreses intensives en energia i a l'Orient Pròxim" com a factor específic d'enduriment. En el cas dels préstecs a empreses, l'enduriment va ser més gran del que s'esperava en l'enquesta anterior (6%), per sobre de la mitjana històrica.

Indicador BLS (BCE, enquesta abril 2026, dades Q1 2026)	Resultat Q1 2026	Expectativa Q2 2026
Criteris d'aprovació de crèdit a empreses (% net)	+10% (més gran del que s'esperava)	Nou enduriment previst
Criteris de crèdit hipotecari a les llars	+2% (lleu)	Enduriment generalitzat
Criteris de crèdit al consum de les llars	+15%	Enduriment addicional
Demanda de préstecs d'empreses (% net)	-2% (caiguda lleugera)	Caiguda addicional prevista
Principal factor d'enduriment	Percepció de riscos + menor tolerància al risc	Tensió geopolítica / energia
Sol·licituds denegades	Increment net en tots els segments	Més selectivitat esperada
Accés a mercats de renda fixa (finançament bancari)	Deteriorament (Màxim des del Q1 2023)	Nou deteriorament esperat

Font: BCE. Enquesta sobre préstecs bancaris a la zona de l'euro, abril de 2026. Nota de premsa BCE, 28 d'abril de 2026.

Un detall que l'enquesta inclou i que té rellevància directa per a les PIME és que algunes entitats van assenyalar que l'encariment de l'energia estava generant un augment de la demanda de liquiditat empresarial, però no per

invertir, sinó per cobrir costos operatius corrents. Finançar despeses d'explotació amb deute és el senyal més clar que els marges estan sota pressió. Per a les PIME industrials catalanes amb alta dependència del gas i l'electricitat –ceràmica, paper, foneria, indústries de procés, entre altres–, aquest és un patró que defineix la seva relació amb la banca el 2026.

Els tres riscos que considerem que cal vigilar de cara al segon semestre

RISC 1: El refinançament del crèdit COVID en condicions més oneroses

Una part significativa del crèdit concedit a PIME durant 2020–2022 –avals ICO i moratòries incloses– va entrar en fase d'amortització el 2024–2025 i ho continuarà fent el 2026–2027. Aquests préstecs es van signar amb tipus baixos o subvencionats; la seva renovació en l'entorn actual implica un cost superior. Per a PIME en hostaleria, comerç i serveis personals –ja pressionades per costos energètics i laborals–, l'augment de la càrrega financera arriba en el pitjor moment. El Banc d'Espanya no publica dades desagregades per venciment a nivell de comunitat autònoma, però la magnitud del problema a nivell nacional continua sent significativa.

RISC 2: Accés restringit en hostaleria i comerç per deteriorament de la qualitat creditícia

Els sectors amb més ràtio de dubtosos –comerç (5,16%) i hostaleria (4,08%)–, experimentaran més dificultat d'accés al crèdit si la desacceleració del consum es confirma en el segon semestre. El risc no és sistèmic –la morositat està molt per sota dels pics de 2012–2013–, però a nivell individual pot ser crític ja que, per exemple, una PIME de restauració amb un crèdit de 150.000 euros i un deteriorament dels seus resultats pot trobar-se sense accés a renovació o a línies de circulat.

RISC 3: La pujada del BCE de l'11 de juny pot no ser l'última si la inflació persisteix

El consens d'analistes (Funcas, juny 2026) no espera nous moviments fins al 2027 en l'escenari base. Però aquest escenari assumeix que la inflació modera cap al 2% en els pròxims trimestres. Si el conflicte de l'Orient Mitjà i la pressió energètica es mantenen, el BCE podria pujar tipus de nou en el segon semestre. Un escenari de facilitat de dipòsit al 2,50% a finals de 2026 –possible en l'escenari advers– suposaria un encariment addicional de 20–30 punts bàsics en els crèdits variables, amb l'Euríbor consolidat per sobre del 3,0%.

Lectura Pràctica per a la PIME catalana

Dimensió	Situació S1 2026	Risc / Oportunitat S2 2026
Tipus d'interès	TEDR PIME: 3,3–3,5%. Euríbor: 2,8% (juny). BCE +25 pb l'11 de juny.	Risc: nova pujada si la inflació persisteix. Nivell raonable vs. pic 2023 (>5,5%).
Accés al crèdit	Criteris endurits des de mitjan 2025 (BLS BCE Q1 2026: +10% net). Més garanties exigides.	Més dificultat en hostaleria/comerç (dubtosos >4–5%). Indústria i TIC amb millor accés.
Refinançament crèdit COVID	Venciments en curs 2026–2027. Renovació a tipus superiors als originals.	Planificar amb antelació. Explorar línies ICO i ACCIÓ de suport al refinançament.
Crèdit privat no bancari	Creixent: 1,96% PIB el 2025. Sectors TIC, manufactura i professionals com a principals receptors.	Oportunitat per a PIME en escala amb actius. Risc d'opacitat i cost elevat.

Elaboració pròpia a partir del Banc d'Espanya (Butlletí Estadístic abril 2026; IEF Primavera 2026), BCE (BLS abril 2026) i BIEST tipus d'interès gener–maig 2026.

Indicadors Clau del Bloc E (Panell de Conjuntura – Ref. 1.2)

TIPUS D'INTERÈS NOVES OPS. PIME (may-26)

3,45%

Tram 250.000-1M EUR (TEDR, SNF)

Tendència: +29 pb des de gener

BCE puja +25 pb al juny

EURÍBOR 12 MESOS (juny 2026)

2,798%

Referencial hipoteques i crèdit variable

Jun 2025: 2,081%

Variació i.a.: +0,717 pp

CRÈDIT OSR TOTAL (abril 2026)

Expansió moderada: +6.938 M€ vs. gener 2026

1.231.756 M€

Expansió moderada: +6.938 M€ vs. gener 2026

Ràtio dubtosos act. productives: 3,14% (mínim des de 2008)

ENDURIMENT CRÈDIT EMPRESES (BLS BCE Q1-26)

+10% net

Màxim des del Q3-2023. Tots els segments afectats.

Comerç: ràtio dubtosos 5,16%

Hostaleria: 4,08%

BLOC F

Sector Públic: Deute Públic i Execució Pressupostària

FONTS: AIREF (Observatori de Deute, març i juliol 2026); Banc d'Espanya (Protocol de Dèficit Excessiu, deute CA Q1 2026); Ministeri d'Hisenda (Informe PMP i deute comercial CA, abril 2026; execució pressupostària abril 2026); Generalitat de Catalunya (Pressupost 2026, aprovat 2 juliol 2026; Pla Econòmic 2025-2026); INE (deute públic 2025).

6.1 Deute de la Generalitat de Catalunya: Nivell i % PIB

El deute absolut més elevat per CA: context i xifres clau

La Generalitat de Catalunya tanca el primer semestre de 2026 com la comunitat autònoma amb més volum de deute en termes absoluts de tota Espanya, tot i que la Comunitat Valenciana presenta una ràtio deute/PIB significativament superior. Amb dades del Banc d'Espanya (Protocol de Dèficit Excessiu), el deute financer de la Generalitat i ens dependents al tancament de 2025 pujava a 90.082 milions d'euros (28,2 % del PIB català). En el primer trimestre de 2026 la ràtio es va reduir fins al 27,8 %, però mantenint-se com una de les més elevades entre les comunitats autònomes, sent encara més del doble del llindar de referència legal del 13% establert per la Llei Orgànica d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera.

En el primer trimestre de 2026, el panorama del deute autonòmic espanyol en conjunt es va estabilitzar amb una ràtio del 20,3% del PIB segons l'AIREF (Observatori de Deute, juliol 2026), cosa que suposa una reducció de 6,7 punts des del màxim de la pandèmia, tot i que persisteixen diferències de fins a 30 punts de PIB entre la comunitat més i menys endeutada. Catalunya se situa sistemàticament a l'extrem alt d'aquesta distribució.

Indicador de deute	2022	2023	2024	2025 (p)
Deute financer Generalitat (M€)	85.000	87.300	88.916	90.082
Ràtio deute/PIB català (%)	33,5%	31,2%	29,5%	28,2%
Deute per càpita (EUR/habitant)	10.500	10.700	10.878	10.950 est.
Llindar legal de referència (% PIB CA)	13,0%	13,0%	13,0%	13,0%

Fons: Banc d'Espanya (PDE); AIREF (Observatori de Deute, juliol 2026); Ministeri d'Hisenda. (p) Dada provisional. Elaboració pròpia. Nota: la ràtio sobre PIB es calcula amb el PIB català nominal, no el PIB espanyol.

El 80% del deute de la Generalitat, uns 60.000-72.000 milions depenent del moment de referència, procedeix del Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA), el mecanisme estatal creat el 2012 al qual la Generalitat i altres CA van haver d'acudir perquè es va perdre l'accés als mercats de capitals. Aquest deute està denominat en termes interns de l'Estat espanyol; el seu cost financer és inferior al de mercat, però té com a contrapartida una dependència de les condicions que fixa el Ministeri d'Hisenda. El deute amb entitats bancàries privades suposa el 20% restant, amb una llista de creditors que inclou BBVA, Banco Santander, CaixaBank, BEI, Barclays, HSBC, Morgan Stanley i UniCredit, entre altres.

La fita d'abril de 2026: el retorn parcial als mercats després de 14 anys

A l'abril de 2026, la Generalitat va col·locar 292,75 milions d'euros en deute nou a llarg termini amb tres entitats financeres privades, a un tipus mitjà del 2,331%, en la primera operació de finançament bancari directe en 14 anys. El termini va ser de sis anys i el cost es va situar entre 5 i 10 punts bàsics per sobre del cost del Tresor espanyol - per sota del màxim del Tresor +20 pb que havia fixat el Ministeri d'Economia-.

L'operació és modesta en volum –292 milions sobre un estoc de 90.000 no té efectes significatius– però sí que trasllada un cert valor simbòlic i institucional. Diverses entitats van presentar ofertes, cosa que indica que l'interès del mercat per tornar a prestar a la Generalitat és real. L'Acord de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics (CDGAE, desembre 2025) va ser el que va obrir la porta a aquesta operació, en autoritzar les CA adherides al FLA a finançar part de la desviació del dèficit de 2024 mitjançant operacions bancàries a llarg termini.

El FLA, la condonació i els venciments. Mapa financer de la pròxima dècada

L'element central del debat sobre les finances públiques catalanes en el primer semestre de 2026 ha estat la condonació de part del deute del FLA. Segons el Ministeri d'Hisenda, l'Estat assumiria un total de 83.252 milions d'euros de deute autonòmic del FLA de les CA de règim comú; una xifra que equival, segons l'AIReF, a l'excés d'endeutament acumulat durant la crisi financera de 2010–2013 sobre el nivell de deute acceptable. En el cas català, la part corresponent a Catalunya pujaria a 17.104 milions d'euros (el 19% del seu deute total), i on la Generalitat ha estimat un estalvi potencial d'interessos superior, mentre que les simulacions de l'AIReF quantifiquen un estalvi aproximat de 457 milions d'euros en el primer any i 3.226 milions acumulats fins al 2030. Per a l'AIReF, en un escenari de condonació completa del deute català, la reducció de la ràtio deute/PIB a finals de 2026 seria d'una mica més de 5 punts del PIB regional, cosa que situaria la ràtio entorn del 23%.

La condonació milloraria de forma significativa la posició financera de la Generalitat, però no eliminaria els desequilibris estructurals associats a l'elevat nivell d'endeutament i a les necessitats futures de refinançament. Les projeccions de l'AIReF mostren que, fins i tot sota l'escenari de condonació, Catalunya no assoliria el nivell de referència del 13 % del PIB abans de l'horitzó temporal analitzat (2050). Aquest calendari és un dels factors que més condiciona l'autonomia financera del Govern i que explica la pressió sostinguda per modificar el model de finançament autonòmic.

Element financer clau	Valor/Indicador	Referència temporal	Font	Tendència 2026
Deute total Generalitat (financer)	90.082 M€	Tancament 2025 (p)	Banc d'Espanya / MH	Lleu moderació
Ràtio deute/PIB català	28,2%	2025 (p)	Banc d'Espanya PDE	Millorant (–1,3 pp)
% deute amb càrrec al FLA	72–80%	2025	Generalitat / ACN	Reducció amb condonació
Condonació FLA Catalunya (prevista)	17.104 M€	Procés 2026	Ministeri d'Hisenda / ERC	En tramitació
Ràtio CA total / PIB espanyol	20,3%	Q1 2026	AIReF jul. 2026	Baixant des del pic de la pandèmia
Llindar legal de referència CA	13,0%	2026	LOEPSF	Catalunya 2050 segons l'AIReF
Venciments 2026–2036	74.000 M€	AIReF	Observatori de deute	Pic el 2029 (~10.000 M€)
Primera op. de mercat (14 anys)	292,75 M€ al 2,331%	Abril 2026	Generalitat	Senyal positiu

Fonts: AIReF (Observatori de Deute, juliol 2026); Banc d'Espanya (PDE, Q1 2026); Ministeri d'Hisenda; Generalitat de Catalunya; Via Empresa (febrer 2025). (p) Provisional. Elaboració pròpia.

6.2 Claus del Semestre: Execució Pressupostària, Cost Financer i Regles Fiscals

Un pressupost rècord aprovat just al final del semestre

La dada política i institucional més rellevant del bloc de finances públiques catalanes és l'aprovació, el 2 de juliol de 2026, del Pressupost de la Generalitat per al 2026, amb una despesa total de 49.162 milions d'euros – el primer aprovat al Parlament des de 2023–, posant fi al període de pròrroga pressupostària més prolongat des del restabliment de la Generalitat.

Tot i que tècnicament el pressupost s'aprova a l'inici del segon semestre i no durant el primer, la seva tramitació ha condicionat tota la gestió pressupostària del primer semestre de 2026. La situació de pròrroga pressupostària –basada en els comptes de 2023– i el suplement de crèdit de 5.988 milions aprovat pel Govern al març de 2026 van ser els instruments executius durant gener-juny. Per a les PIME proveïdors de la Generalitat, aquest context de pròrroga és rellevant perquè limita la capacitat del Govern per contractar nous projectes i accelera les tensions en els terminis de pagament a proveïdors.

Marc pressupostari Generalitat 2026	Import / Dada	Lectura
Pressupost total 2026 (aprovat 2 juliol)	49.162 M€	Rècord històric (+22,8% vs. 2023)
Ingressos no financers previstos	48.231 M€	+27,9% vs. pressupost 2023
Recursos del model de finançament	32.894 M€ (+6,7% vs. 2025)	80% d'ingressos no finalistes
Ingressos tributaris propis	6.481 M€	+1.500 M€ vs. 2023
Inversió 2026	4.146 M€	+45% vs. 2023 (sense fons UE)
Suplement de crèdit (març 2026)	5.988 M€	Executat en pròrroga S1 2026
Sostre de despesa no financera	40.524 M€	Aprovat setembre 2025
Estalvi corrent (superàvit històric)	2.475 M€	Permet finançar inversió sense nou deute

Font: Generalitat de Catalunya. Departament d'Economia i Finances. Pressupostos 2026 (aprovat 2 juliol 2026). Elaboració pròpia.

Cost financer: el pes del deute en el pressupost

La despesa en interessos del deute és una partida que absorbeix una fracció significativa del pressupost de la Generalitat i que actua com a llast estructural sobre la capacitat de despesa en polítiques actives. Amb un deute de 90.000 milions a tipus que, tot i ser inferiors als màxims de 2023, han tornat a pujar el 2026 i en un context en què els tipus d'interès romanen sensiblement per sobre dels nivells previs al cicle d'enduriment monetari, el cost anual per interessos continua situant-se en nivells molt elevats, entorn dels 1.900 milions d'euros, cosa que limita el marge pressupostari per finançar noves polítiques públiques. Fedea calculava que el 2025 la Generalitat pagaria entorn de 1.918 milions d'euros en interessos del deute; amb la normalització de tipus cap al 2,25–2,50% de la facilitat de dipòsit del BCE el 2026, aquest import pot estar movent-se a l'alça. No obstant això, la condonació esmentada, si finalment es produeix, suposaria un estalvi anual rellevant.

Dèficit, regles fiscals i la posició de Catalunya davant el marc europeu

L'execució pressupostària del conjunt de les Administracions Públiques espanyoles (sense incloure AALL) va registrar un dèficit del 0,26% del PIB en els quatre primers mesos de 2026, inferior en un 33,4% al del mateix període de 2025. La dada és positiva per al marc fiscal general, tot i que a l'Estat la tendència és menys favorable, el dèficit estatal va arribar al 0,80% del PIB fins al maig de 2026, superior en 0,16 punts al de 2025, reflectint la major despesa en defensa i reconstrucció post-DANA.

L'AIReF adverteix en el seu Observatori de juliol de 2026 que Espanya podria passar d'una situació de compliment de la senda de despesa neta el 2025 a una de risc d'incompliment el 2026. Aquest matís importa per a Catalunya perquè la normativa d'estabilitat condiona l'accés als mecanismes de finançament autonòmic al compliment de les regles fiscals europees i nacionals. La Generalitat té autoritzat continuar al FLA (com a mecanisme d'últim recurs) juntament amb la Comunitat Valenciana i Múrcia –les tres comunitats autònomes que continuen depenent principalment dels mecanismes extraordinaris de finançament de l'Estat– per no complir el líndar del 19,5% de deute sobre PIB ni l'equilibri pressupostari el 2024.

Regla fiscal / Condició	Situació de Catalunya (2026)	Impacte pràctic
Regla de deute CA (13% PIB)	28,2% PIB (supera en +15,2 pp)	Restricció d'accés a mercats propis
Llindar d'accés a mercat combinat (19,5% PIB)	28,2% PIB (supera el llindar)	Confinada al FLA com a únic mecanisme
Equilibri pressupostari 2024	No complert (dèficit)	Impedeix nivell 2 (accés parcial a mercats)
PMP proveïdors (límit 30 dies)	26,32 dies (abril 2026)	Compleix. Millora respecte a l'any anterior
Senda de despesa neta europea (Semestre Europeu)	Risc d'incompliment el 2026 (AIReF)	Pressió per a la contenció de la despesa expansiva

Fonts: AIReF (Observatori Deute juliol 2026; Briefing novembre 2025); Ministeri d'Hisenda (PMP CA, abril 2026); Banc d'Espanya (PDE). Elaboració pròpia.

El període mitjà de pagament a proveïdors. Millora real amb matisos

L'Informe de Terminis de Pagament a Proveïdors del Ministeri d'Hisenda (dades d'abril de 2026, publicat el 22 de juny de 2026) ofereix una dada una mica més positiva per a Catalunya, el Període Mitjà de Pagament (PMP) de la Generalitat es va situar en 26,32 dies a l'abril de 2026, per sota del límit legal de 30 dies i en una posició de millora respecte a exercicis anteriors quan Catalunya arribava a superar els 36 dies. El PMP mitjà del conjunt de les CA es va situar en 22,59 dies a l'abril, després de descendir 3,73 dies respecte al març.

Dit això, la posició de Catalunya (26,32 dies) la col·loca a l'extrem alt de l'espectre, només les Balears (46,46), Castella i Lleó (33,85), la Comunitat Valenciana (30,07), Navarra (27,47) i Castella-la Manxa (27,41) van registrar terminis superiors a l'abril. Per a les PIME proveïdores de la Generalitat –empreses que subministren serveis sanitaris, material educatiu, tecnologia, manteniment i infraestructures, entre altres–, la diferència entre cobrar en 15 dies i en 26 dies pot suposar tensions serioses de tresoreria, especialment per a les més petites, que no tenen accés a línies de descompte de factures a costos competitiu.

El deute comercial del conjunt de les CA es xifrava en 4.422,5 milions d'euros a l'abril de 2026, el 0,25% del PIB nacional, amb un increment de 186,5 milions respecte al mes anterior. Els pagaments comercials d'abril van pujar a 6.675 milions, un 5,75% més que a l'abril de 2025 --senyal que el volum de contractació pública continua creixent, amb el risc que el deute comercial pendent creixi si els ritmes de pagament no s'acceleren alhora.

Lectura per a la PIME. Efectes del Sector Públic Català sobre el Teixit Empresarial

La situació de les finances públiques de la Generalitat no és un assumpte abstracte de macroeconomia. Té efectes directes –i quantificables– sobre les condicions en què operen les PIME catalanes. Els separem a continuació per signe.

EFFECTE NEGATIU 1 – El deute desplaça recursos que podrien donar suport a l'empresa

Més de 2.000 milions anuals en interessos de deute són recursos que la Generalitat no pot destinar a polítiques de suport empresarial, infraestructures productives ni programes d'internacionalització. Per a una PIME que necessita una línia d'aval per exportar, una subvenció per digitalitzar el seu procés productiu o un programa de suport a la contractació de personal qualificat, el crowding out financer del deute es tradueix en convocatòries amb menor dotació, més competència per les ajudes i terminis de resolució més llargs. El contrast amb comunitats com Madrid o el País Basc --que no tenen aquesta restricció financera-- és un factor de desavantatge competitiu real per al teixit empresarial català que rarament es quantifica de forma explícita.

EFFECTE NEGATIU 2 – El PMP de 26 dies pressiona la tresoreria de les PIME proveïdores

Complir el límit legal de 30 dies no equival a pagar ràpid. Per a una microempresa o una PIME familiar que factura serveis a la Generalitat –neteja de centres públics, manteniment d'infraestructures, subministrament de material sanitari o educatiu, enginyeria o consultoria, entre altres–, esperar 26 dies per cobrar mentre els seus propis proveïdors li exigeixen 15–30 dies de pagament és una equació que comprimeix la liquiditat. Les més exposades són les PIME sense accés a línies de descompte de factures o confirmant bancari. A l'abril

de 2026, Catalunya (26,32 dies) estava 3,7 dies per sobre de la mitjana del conjunt de CA (22,59 dies), hi ha marge de millora i el nou pressupost hauria de traduir-lo en mesures concretes d'anticipació de pagaments.

EFFECTE POSITIU – El pressupost rècord de 2026 obre la millor finestra de contractació pública i els seus efectes indirectes en anys

L'aprovació el 2 de juliol de 2026 del pressupost amb 49.162 M€ de despesa i 4.146 M€ d'inversió –45% més que el 2023 sense fons europeus– és la millor notícia per a les PIME proveïdores de la Generalitat en molt de temps. Els sectors amb més potencial de captació són, obra pública i rehabilitació (habitatge social, centres educatius, parcs de bombers, comissaries), tecnologia i serveis digitals (IA aplicada a l'administració, història clínica electrònica), atenció primària i serveis sanitaris (+616 M€ en atenció primària), educació i FP (+4.162 mestres i expansió de cicles), i seguretat i emergències. Les PIME que vulguin posicionar-se han d'actuar ja, els contractes del nou pressupost s'adjudicaran en el segon semestre de 2026 i primer trimestre de 2027. Inscripció actualitzada al Registre de Licitadors de Catalunya, sol·licituds al dia i coneixement de la plataforma PSCP (Perfil del Contractant) són els passos previs indispensables, així com relacions amb les empreses grans de les quals formen part de la seva cadena de valor.

EFFECTE NEUTRE AMB VIGILÀNCIA – La condonació del FLA no arriba a la PIME a curt termini

La possible quitança de 17.104 M€ del FLA que es discuteix el 2026 suposaria un estalvi rellevant en interessos per a la Generalitat. Teòricament, si es produeix i sense entrar en altres consideracions, aquest marge s'hauria de destinar a inversió i polítiques productives. A la pràctica, atès el volum de compromisos socials del pressupost 2026 (sanitat: 13.840 M€, educació: 8.356 M€, drets socials: 4.248 M€), el trasllat a polítiques de suport empresarial seria gradual. Les PIME no notarien l'efecte de la possible condonació en el primer semestre de 2026 –és un alleujament que, en tot cas, començaria a materialitzar-se en l'horitzó 2027–2028, sempre que el procés de condonació es completi en els terminis previstos i amb les reassignacions aquí comentades.

Efecte	Causa / Origen	Impacte sobre la PIME	Horitzó
NEGATIU	Pagament interessos deute: >2.000 M€/any	Menys recursos per a polítiques de suport empresarial, ajudes, avals	Permanent fins a reducció del deute
NEGATIU	PMP proveïdors: 26,32 dies	Tensió de tresoreria en PIME proveïdores sense accés a descompte de factures	S1 2026. Pot millorar amb PGC 2026
POSITIU	Pressupost 2026: 49.162 M€ / 4.146 M€ inversió	Més contractació pública en TIC, sanitat, educació, obra pública	S2 2026 / H1 2027
NEUTRE	Condonació FLA: 17.104 M€ a Catalunya	Estalvi 500–700 M€/any en interessos; encara no es trasllada a l'empresa	2027–2028
NEUTRE	Retorn parcial als mercats (292 M€, abril 2026)	Sense impacte directe sobre la PIME; senyal de millora de solvència institucional	Mitjà termini

Elaboració pròpia a partir de la Generalitat de Catalunya (Pressupostos 2026), Ministeri d'Hisenda (PMP abril 2026), AIREF (Observatori Deute juliol 2026).

Indicadors Clau del Bloc F (Panell de Conjuntura – Ref. 1.2)

DEUTE FINANCER GENERALITAT (2025)

90.082 M€

Ràtio/PIB català: 28,2% (lleu millora de -1,3 pp)

Líndar legal: 13% del PIB

Deute per càpita: ~10.950 EUR

CONDONACIÓ FLA CATALUNYA (en discussió)

17.104 M€

19% del deute total de la Generalitat

Estalvi d'interessos estimat: 500-700 M€/any

PRESSUPOST GENERALITAT 2026 (aprovat 2 jul)

49.162 M€

Rècord històric (+22,8% vs. 2023)

Inversió: 4.146 M€

Estalvi corrent: 2.475 M€

PMP PROVEÏDORS CATALUNYA (abril 2026)

26,32 dies

Per sota del límit legal (30 dies)

Mitjana CA: 22,59 dies

Millora vs. anys anteriors

BLOC G

Demografia Empresarial: Altes, Baixes i Estructura del Teixit Productiu

FONTS: Idescat / Registre Mercantil Central (creació i dissolució de societats mercantils, gener-maig 2026); INE / DIRCE (Directori Central d'Empreses, a 1 de gener de 2025, publicat desembre 2025); Informa D&B (Estudi sobre demografia empresarial, primer semestre 2026, publicat juliol 2026); Ministeri d'Indústria i Turisme (Xifres PIME).

7.1 Altes i Baixes. Dinàmica Empresarial en el Primer Semestre de 2026

El cicle de creació d'empreses. Semestre de dues velocitats

La demografia empresarial catalana en el primer semestre de 2026 dibuixa un perfil amb dos períodes diferenciats. El primer quadrimestre registra un creixement sòlid i sostingut en el nombre de societats constituïdes (+23,6% acumulat fins a l'abril); el maig, en canvi, frena aquesta tendència amb una caiguda interanual propera al -21,7%. Aquesta dualitat no és excepcional – la sèrie històrica de creació societària presenta sempre alta volatilitat mensual –, però requereix una lectura ponderada que eviti tant l'optimisme excessiu de l'acumulat com el pessimisme exagerat de la dada de maig.

Dit això, l'acumulat del quadrimestre gener-abril és positiu. Catalunya suma en aquest període 9.937 societats constituïdes, un +23,6% respecte al mateix període de l'any anterior, amb un capital desemborsat que creix encara amb més força (534,7 milions d'euros, +41,3% acumulat). El mes de maig introdueix una correcció que convé incorporar a l'explicació del semestre abans de treure conclusions.

Mes 2026	Altes (núm.)	Var. i.a. (%)	Capital (M€)	Var. i.a. (%)	Baixes (núm.)
Gener-març 2026	7.618	n.d.	458,5	n.d.	701
Abril 2026	2.319	-4,6%	76,2	-16,0%	135
TOTAL GEN-ABR 2026	9.937	+23,6%	534,7	+41,3%	836
Maig 2026	2.180	-22,1%	87,0	+1,6%	129
TOTAL GEN-MAI 2026	12.117	n.d.	621,8	n.d.	965
Juny 2026 (est.)	1.950 est.	+10,2% est.	114 est.	+64% est.	119 est.

Font: INE, Estadística de Societats Mercantils, Catalunya, abril 2026 (publicats 10/06/2026). El desglossament mensual de gener-març no està publicat de forma individual per l'INE a la font consultada; la xifra s'ha obtingut per diferència respecte a l'acumulat oficial gener-abril. Maig 2026: INE, Estadística de Societats Mercantils, Catalunya, dades provisionals publicades el 10/07/2026. Elaboració pròpia.

El contrast real. Un quadrimestre sòlid seguit d'una correcció al maig

La lectura conjunta de l'abril (-4,6% en nombre, -16,0% en capital) i el maig (-22,1% en nombre, +1,6% en capital) mostra que la desacceleració no va arrencar al maig, sinó que ja era visible a l'abril, tot i que de forma més moderada. El fort creixement del quadrimestre (+23,6% en nombre, +41,3% en capital) s'explica, per tant, gairebé en la seva totalitat pel comportament de gener, febrer i març, amb el març destacant especialment. Segons l'INE, el març de 2026 va registrar un augment del 49% en societats constituïdes i del 135% en capital subscrit respecte al març de 2025 –el veritable pic atípic del semestre, més que l'abril–.

La xifra de dissolucions també mereix una lectura detallada. A l'abril es van registrar 135 dissolucions (+23,8% respecte a l'abril de 2025), i l'acumulat del quadrimestre suma 836 dissolucions, un +11% respecte al mateix

període de 2025. Al maig, en canvi, les dissolucions van retrocedir un 12,8% interanual (129 casos), cosa que matisa la narrativa de deteriorament sostingut i suggereix que el repunt de dissolucions observat en el quadrimestre no es va prolongar al maig. Aquestes variacions no s'han de llegir com un senyal d'alarma sistemàtica, en part reflecteix la normalització del cicle després d'un període 2022-2024 amb taxes de dissolució artificialment contingudes pels mecanismes de suport post-pandèmia. Tot i així, l'increment sostingut de les dissolucions en sectors com l'hostaleria, el comerç minorista i les activitats de serveis personals –activitats rellevants en el segment PIME– potser mereixeria un seguiment concret en els pròxims mesos.

Context addicional. Posició de Catalunya en el conjunt d'Espanya

En el conjunt d'Espanya es van crear 11.558 societats mercantils a l'abril de 2026, un -2,0% interanual, amb un capital subscrit de 513,2 milions d'euros (+20,2%). És a dir, a diferència de Catalunya, el capital subscrit a nivell nacional va créixer a l'abril, cosa que suggereix que la caiguda del capital català (-16,0%) va ser un fenomen més accentuat que la mitjana espanyola. En el capítol de dissolucions, Espanya va registrar 2.064 casos a l'abril (+24,9% interanual), un ritme de creixement similar al català (+23,8%).

7.2 Estructura per Mida i Sector: Fotografia del Teixit Productiu Català

Catalunya, la primera regió empresarial d'Espanya per nombre d'empreses actives

A 1 de gener de 2025, Catalunya concentrava el 18,4% de totes les empreses econòmicament actives d'Espanya, segons el Directori Central d'Empreses (DIRCE) publicat per l'INE al desembre de 2025. Amb un total de 608.905 empreses actives amb seu o activitat a Catalunya (dada DIRCE consolidada), la comunitat supera Andalusia (16,3%) i la Comunitat de Madrid (15,9%), consolidant la seva posició com a primer ecosistema empresarial del país. Si es consideren tant les empreses amb seu social a Catalunya com les que tenen establiments actius al seu territori, la xifra total d'empreses amb activitat a Catalunya va superar les 610.000 a principis de 2025.

El total d'empreses actives espanyoles va créixer un 1,7% el 2025 fins a arribar a les 3.310.824, amb Catalunya mantenint la seva quota i creixent al mateix ritme que la mitjana nacional. Del total català, el 99,8% són PIME segons la definició europea (menys de 250 treballadors i volum de negoci inferior a 50 M€), i gairebé 10.000 corresponen a filials de companyies estrangeres. Aquesta última xifra és un indicador directe de l'atracció de l'economia catalana per al capital internacional –coherent amb les dades d'IED analitzades en el Bloc D–.

Sector d'activitat (Catalunya, a 1 gener 2025)	Empreses actives	% s/total	Var. anual (%)
TOTAL SECTORS	608.905 (est.)*	100%	+1,7%
Comerç (a l'engròs, al detall i intermediaris)	115.000	18,9%	-1,5%
Activitats professionals, científiques i tècniques	76.600	12,6%	+1,6%
Construcció	71.600	11,8%	+1,4%
Educació, sanitat i serveis socials	54.200	8,9%	+3,3%
Hostaleria	49.000	8,1%	+0,9%
Transport i emmagatzematge	39.100	6,4%	+3,3%
Activitats immobiliàries	39.700	6,5%	+4,5%
Activitats admin. i serveis auxiliars	37.800	6,2%	+3,2%
Indústria manufacturera	31.800	5,2%	-1,7%

Sector d'activitat (Catalunya, a 1 gener 2025)	Empreses actives	% s/total	Var. anual (%)
Informació i comunicacions (TIC)	14.300	2,4%	+8,0%
Act. financeres i d'assegurances	14.600	2,4%	+4,1%
Act. artístiques, recreatives i entret.	21.700	3,6%	+5,1%
Altres serveis	43.700	7,2%	+3,1%

(*) Dada estimada aplicant la quota catalana del 18,4% sobre el total nacional DIRCE 2025 (3.310.824 empreses). Les xifres sectorials absolutes es calculen aplicant els pesos del sector sobre el total català segons el fitxer Estructura_por_sector_2025.xlsx (Idescat, DIRCE). La variació anual és la corresponent al total nacional per sector (INE / DIRCE 2025). Elaboració pròpia.

Quatre dades sectorials mereixen destacar-se pel seu significat per al teixit productiu. Primer, el comerç continua sent el sector amb més nombre d'empreses (18,9% del total), però és l'únic dels sectors principals que registra una variació negativa (-1,5%), cosa que ens podria estar reflectint la pressió competitiva del sector i la concentració de la distribució. Segon, la indústria manufacturera retrocedeix un -1,7%, dos anys consecutius de caiguda neta en el nombre d'empreses, una tendència que convindria analitzar els perquè. Tercer, el sector TIC creix a un ritme del +8,0%, el més alt de tots els sectors, consolidant la posició de Catalunya i especialment de Barcelona com a hub digital europeu. Quart, activitats immobiliàries (+4,5%), activitats artístiques (+5,1%) i educació/sanitat (+3,3%) lideren el creixement, reflex d'una economia cada vegada més orientada al servei al ciutadà i a l'experiència.

L'estructura per mida. Un teixit hiperratomitat amb escassa empresa mitjana

El perfil del teixit empresarial català per mida d'empresa és l'element que més directament caracteritza les seves forteses i les seves vulnerabilitats estructurals. Les dades del DIRCE 2025 per a Catalunya, extretes de l'INE (explotació a mida), revelen una distribució molt concentrada a l'extrem petit de la distribució.

Estrat d'assalariats (Catalunya, 2025)	Núm. empreses	% s/total	Acumulat (%)	Qualificació
TOTAL EMPRESES AMB SEU A CATALUNYA	608.905 (est.)	100%	100%	--
Sense assalariats (autònoms amb empresa)	341.419	56,1%	56,1%	Microempresa
D'1 a 2 assalariats	160.816	26,4%	82,5%	Microempresa
De 3 a 5 assalariats	53.537	8,8%	91,3%	Microempresa
De 6 a 9 assalariats	23.452	3,9%	95,2%	Microempresa
De 10 a 19 assalariats	15.774	2,6%	97,8%	Petita empresa
De 20 a 49 assalariats	9.350	1,5%	99,3%	Petita empresa
De 50 a 99 assalariats	2.787	0,46%	99,8%	Mitjana empresa
De 100 a 199 assalariats	1.427	0,23%	100,0%	Mitjana empresa
De 200 a 249 assalariats	343	0,06%	100,0%	Mitjana empresa

Font: INE / DIRCE. Elaboració a partir del fitxer Estructura_por_tamano_2025.xlsx (Idescat / INE). Empreses amb seu social a Catalunya, a 1 de gener de 2025. Nota: no s'inclouen empreses amb 250 o més assalariats (grans empreses), que representen menys del 0,1% del total. Elaboració pròpia.

Les dades ens indiquen que el 82,5% de les empreses catalanes té dos o menys assalariats. Si s'estén l'anàlisi fins als 9 treballadors, el percentatge arriba al 95,2%. Les empreses mitjanes (50–249 assalariats) representen a penes el 0,75% del total –unes 4.557 empreses a tot Catalunya–. Aquesta estructura, comuna a tota l'economia espanyola, com ja s'ha analitzat suficientment, té altres conseqüències que van més enllà de les dades estadístiques.

El perfil de l'empresari català més freqüent, segons el DIRCE, continua sent el d'una Societat de Responsabilitat Limitada (SL) dedicada al comerç a l'engròs amb menys de nou treballadors. Les SL continuen guanyant quota davant les Societats Anònimes (SA), que fa anys que es redueixen, en un reflex de la menor exigència de capital mínim i més flexibilitat operativa d'aquelles.

7.3 Implicacions per a la PIME Catalana. Tres Missatges Clau

L'anàlisi demogràfica no és només un exercici estadístic. Darrere dels números hi ha lectures pràctiques que condicionen les decisions de qualsevol empresari català de cara al segon semestre de 2026 i a l'exercici 2027.

IMPLICACIÓ 1 – El dinamisme de les altes confirma apetit emprenedor, però la supervivència és el repte real

Que Catalunya hagi sumat més de 12.000 noves societats en el primer semestre de 2026 –amb un acumulat de +11,8% sobre el mateix període de 2025– és un senyal inequívoc que l'ecosistema emprenedor català manté la seva vitalitat. Barcelona continua sent la ciutat espanyola amb més atracció de projectes de base tecnològica i la concentració d'incubadores, acceleradores i capital risc és un apartat a destacar. Tanmateix, l'estadística demogràfica empresarial també adverteix que l'indicador crític no és el nombre d'altes sinó la taxa de supervivència a tres i cinc anys. Estudis del Global Entrepreneurship Monitor (GEM) situen la taxa de supervivència d'empreses catalanes a cinc anys entorn del 50–55%, cosa que significa que aproximadament –de seguir aquesta tendència– la meitat de les empreses creades en el primer semestre de 2026 no estaran actives el 2031. Les empreses que més sobreviuen són les que disposen de capital inicial suficient, accés a xarxes de mentoring i tenen un model de negoci amb mercat provat abans del llançament.

IMPLICACIÓ 2 – La hiperatomització del teixit il·lustra la productivitat i la capacitat d'inversió de la PIME catalana

Que el 95,2% de les empreses catalanes siguin microempreses amb menys de 10 treballadors no és només una dada estructural, és una de les principals causes de la bretxa de productivitat entre Catalunya i els seus competidors europeus. Una empresa amb 5 treballadors no pot costejar un departament d'R+D, no té poder de negociació davant els seus grans proveïdors i clients, no accedeix a línies de finançament per a projectes d'inversió de mitjà termini i dificulta la implantació de sistemes de gestió avançats o la certificació de qualitat. La solució no és senzilla ni ràpida, però la qüestió del gap de mida és potser el problema estructural més important que la PIME catalana arrossega en la transició cap a una economia més productiva, digitalitzada i sostenible.

IMPLICACIÓ 3 – El sector TIC lidera el creixement empresarial, però genera molt poca ocupació en les PIME més petites

El sector d'informació i comunicacions és el de més creixement en nombre d'empreses (+8,0% el 2025) i el que genera més capital en les noves constitucions. Però hi ha una paradoxa, les empreses TIC tenen una estructura d'ocupació molt diferent de la resta –la mida mitjana és més gran, la proporció d'empreses sense assalariats és més baixa i la massa salarial és més alta–. Això significa que el boom del sector digital a Catalunya beneficia principalment un perfil de PIME tecnològica o scaleup que no és la fotografia de la majoria del teixit empresarial. El risc d'una economia dual –un nucli d'empreses tecnològiques productives i globalitzades envoltat d'un vast teixit de micronegocis amb baixa productivitat– és potser una de les grans tensions estructurals que el teixit empresarial català ha de continuar gestionant i treballant en solucions, com fins ara, en la segona meitat d'aquesta dècada.

Missatge	Dada de referència	Implicació pràctica	Posició de la PIME
Vitalitat emprenedora	Altes +11,8% acum. (gen-mai 2026) Capital +34%	Mercat amb demanda de serveis per a noves empreses (comptabilitat, legal, mktg)	OPORTUNITAT per a proveïdors de serveis
Augment de dissolucions	Baixes +7,1% acum. (gen-mai 2026)	Pressió en sectors d'hostaleria, comerç i serveis personals	RISC per a PIME sense coixí financer
Hiperatomització estructural	95,2% d'empreses amb <10 treballadors	Baixa productivitat, escàs poder de negociació, dificultat d'accés a finançament	REPTE estructural a llarg termini
Creixement TIC (+8%)	TIC: sector de més creixement empresarial	Oportunitat en digitalització i proveïdor a empreses TIC	BIFURCACIÓ entre empresa digital i tradicional
Comerç en contracció (-1,5%)	Comerç: sector més gran però amb baixes netes	Pressió en comerç minorista tradicional davant l'e-commerce	ALERTA per a comerç PIME sense canal digital

Elaboració pròpia a partir d'Idescat/RMC, INE/DIRCE 2025, Informa D&B (juliol 2026), i GEM Catalunya.

Indicadors Clau del Bloc G (Panell de Conjuntura – Ref. 1.2)

ALTES SOCIETATS MERCANTILS (acum. gen-mai 26)

12.117

Variació acumulada: +11,8% vs. mateix període 2025
Capital desemborsat acum.: +34%

DISSOLUCIONS (acum. gen-mai 2026)

965

Variació acumulada: +7,1% vs. mateix període 2025
Hostaleria i comerç: sectors amb més pes en les baixes

EMPRESSES ACTIVES A CATALUNYA (DIRCE 2025)

608.905

la CA per nombre d'empreses: 18,4% del total nacional
99,8% són PIME
95,2% amb menys de 10 assalariats

SECTOR DE MÉS CREIXEMENT (2025)

TIC: +8,0%

Informació i comunicacions: 14.300 empreses (+8%)
S2 més ràpid: activitats artístiques (+5,1%) i immobiliari (+4,5%)

BLOC H

Mercat Laboral i Nota Social

FONTS: Idescat (afiliats Seguretat Social, gener-juny 2026; EPA Catalunya Q1 2026; indicadors desigualtat 2025; índex preus habitatge Q1 2026); INE (Enquesta Trimestral de Cost Laboral Q1 2026, publicada 16 juny 2026; Índex Preus Habitatge Q1 2026, publicat 8 juny 2026; EPA Q1 2026); Banc d'Espanya (cost laboral, març 2026); Funcas (afiliats i aturats, maig 2026); Seguretat Social (Informe Mensual Afiliats CA, juny 2026); Institut Metròpoli (Estadístiques Metropolitanes Condicions de Vida, 2024-2025); EAPN Catalunya (15è Informe Estat Pobresa, 2025).

8.1 Ocupació, Afiliació i Atur a Catalunya: Variació Semestral

L'afiliació a la Seguretat Social. El semestre més sòlid en anys

El mercat laboral català arrenca el 2026 amb una dinàmica d'afiliació consistentment positiva al llarg de tot el semestre. Des de gener fins a juny, el nombre d'afiliats a la Seguretat Social a Catalunya no ha baixat de l'1,9% de creixement interanual en cap mes, i ha tancat juny en el 3,0%, la taxa més alta del primer semestre, amb 3.809.565 afiliats segons les dades de l'Idescat (últim dia de juny de 2026). Es tracta d'un màxim històric per a l'afiliació catalana en un mes de juny.

L'acceleració de juny és significativa, els homes creixen un 3,3% interanual i les dones un 2,7%, amb un patró diferencial per edat on els joves menors de 30 anys lideren l'avenç (+6,0%) seguits dels majors de 55 anys (+5,1%), cosa que reflecteix tant la dinàmica d'incorporació de noves generacions al mercat de treball com l'efecte de les jubilacions parcials i els contractes de relleu que mantenen actius treballadors de més edat. Els afiliats de nacionalitat estrangera creixen un 10,8% al juny –pràcticament el doble que la mitjana–, assenyalant la immigració com el principal motor de creixement de l'afiliació en termes demogràfics.

Mes 2026	Afiliats (núm.)	Var. i.a. (%)	Var. homes (%)	Var. dones (%)	Afiliacions totals
Gener 2026	3.640.000 est.	1,9% est.	n.d.	n.d.	3.840.000 est.
Febrer 2026	3.650.000 est.	2,0% est.	n.d.	n.d.	3.850.000 est.
Març 2026	3.693.425	+2,1%	+2,0%	+2,2%	3.885.840
Abril 2026	3.720.000 est.	+1,9%	n.d.	n.d.	3.920.000 est.
Maig 2026	3.793.500	+2,5%	+2,6%	+2,3%	3.996.150
Juny 2026	3.809.565	+3,0%	+3,3%	+2,7%	3.991.880

Font: Idescat. Afiliats i afiliacions a la Seguretat Social. Explotació a partir de fitxers de la Tresoreria General de la Seguretat Social. Dades a l'últim dia de cada mes. (est.) Estimació pont a partir de tendència. Elaboració pròpia.

Afiliació per sectors: l'empenta dels serveis i la fragilitat de la construcció

El desglossament sectorial de les afiliacions al juny de 2026 confirma un patró que s'ha mantingut estable al llarg del semestre, els serveis són un clar motor (+3,4% interanual), seguits de la indústria (+1,7%) i l'agricultura (+3,5%), mentre que la construcció ha passat d'un -1,8% al març a un +1,2% al juny, recuperant-se de diversos mesos de contracció. Per a les PIME, això és rellevant perquè una part de l'ocupació en microempreses i petites empreses catalanes es concentra en el sector serveis i la construcció.

L'atur: la dada més complexa del semestre

Les dades d'atur del primer semestre de 2026 presenten una fotografia de la situació entre dos indicadors que capturen moments i mètodes diferents que, com sabem, són l'Enquesta de Població Activa (EPA) i l'atur registrat a les oficines d'ocupació.

L'EPA del Q1 2026. La pujada trimestral de l'atur més gran des de la pandèmia

L'EPA publicada el 28 d'abril de 2026 amb dades del primer trimestre (gener-març) va portar la pitjor lectura relativa del mercat de treball català en molt de temps, 435.600 persones en situació d'atur a Catalunya, amb una taxa d'atur del 10,12% – els dos dígitos que no s'havien vist des del quart trimestre de 2023-. L'increment trimestral va ser de 84.400 persones (+24,2% respecte al quart trimestre de 2025), el major augment en un primer trimestre des de 2009, i Catalunya va ser la comunitat autònoma on la pujada va ser més pronunciada en termes absoluts de tot l'Estat espanyol.

Aquesta xifra convé llegir-la amb calma. El primer trimestre concentra l'efecte estacional de la fi dels contractes de la campanya nadalenca i turística, i la contracció de l'ocupació intertrimestral (-1,18% en el nombre d'ocupats, és a dir, -46.200 persones) és en part previsible en aquesta lògica estacional. Tanmateix, des de diversos fòrums es va advertir que l'augment de l'atur no es pot atribuir exclusivament a l'estacionalitat, hi va haver un deteriorament real de l'ocupació vinculat al xoc de confiança empresarial que va seguir l'escalada del conflicte a l'Orient Mitjà en el primer trimestre i que racionalitzem en el Bloc B. La prova és que la variació interanual també va empitjorar, 59.200 aturats més que en el mateix trimestre de 2025 (+15,71% i.a.); dada que no té component estacional.

Indicador laboral (Catalunya)	Q4 2025	Q1 2026 (EPA)	Var. trim.	Var. i.a.
Població ocupada (milers)	3.912,6	3.867,0	-1,2%	+0,4%
Població aturada (milers)	351,2	435,6	+24,2%	+15,7%
Taxa d'atur (%)	8,2%	10,1%	+1,9 pp	+1,2 pp
Taxa d'atur homes (%)	n.d.	9,5%	n.d.	+1,75 pp
Taxa d'atur dones (%)	n.d.	10,8%	n.d.	+0,63 pp
Taxa d'ocupació (%)	56,3%	55,4%	-0,9 pp	+0,2 pp
Taxa d'activitat (%)	61,4%	61,5%	+0,1 pp	+0,1 pp
Taxa de temporalitat (%)	~11,2%	11,6%	+0,4 pp	Millora vs. 2023
Taxa de parcialitat (%)	~13,0%	12,9%	Estable	Bretxa D/H: 18% vs 8,3%
Espanya: Taxa d'atur Q1 2026	n.d.	10,8%	n.d.	n.d.

Font: INE / Idescat. Enquesta de Població Activa (EPA). Catalunya. Primer trimestre 2026, publicada 28 d'abril de 2026. Elaboració pròpia a partir de Via Empresa (29/04/2026) i CCOO Catalunya (28/04/2026).

Efectivament, confirmant els comentaris anteriors, en el moment de tancament d'aquest informe (juliol 2026) s'ha fet públic per l'INE l'EPA del segon trimestre de 2026 i allà el major increment d'ocupació s'ha donat a Catalunya (130.800 més).

L'atur registrat al maig i juny: senyals de recuperació ràpida

L'atur registrat a les oficines del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) ofereix una perspectiva complementària i de més freqüència que l'EPA. A diferència de l'ocupació EPA –que mesura la situació en el primer mes del trimestre– l'atur registrat capta el pols mensual del mercat de treball. Les dades de maig de 2026 mostren que l'atur registrat es va situar en el nivell més baix per a un mes de maig des de 2008 a Catalunya, amb una variació interanual del -1%, cosa que indica que la recuperació del segon trimestre està sent més ràpida que la que va assenyalar l'EPA del Q1.

Aquesta divergència entre l'EPA (que va mostrar un fort repunt de l'atur al Q1) i l'atur registrat (que al maig ja estava en mínims des de 2008) és un patró estadístic conegut, l'EPA mesura la situació laboral d'una mostra àmplia en un moment puntual, i el primer trimestre sempre concentra efectes estacionals negatius. L'atur

registrat de maig i l'afiliació de juny (+3,0%) dibuixen conjuntament un segon trimestre de recuperació sòlida, coherent amb la hipòtesi de treball del Bloc B (PIB Q2 2026 estimat en el rang +2,2–2,6%).

8.2 Cost Laboral i Salari: Indicador Públic Actualitzat

Rècord històric en el cost salarial català: el primer trimestre de 2026 marca màxims des de l'inici de la sèrie

Les dades de l'Enquesta Trimestral de Cost Laboral (ETCL), publicades per l'INE el 16 de juny de 2026, ofereixen les dades més precises disponibles sobre l'evolució dels costos laborals en el primer trimestre de 2026. Per a Catalunya, les dades són especialment significatives. El cost laboral total per treballador i mes a Catalunya va arribar als 3.595,99 euros al Q1 2026, un 6,1% més que en el mateix trimestre de 2025 –una mica més d'1 punt per sobre de l'increment mitjà nacional (4,9%)–, cosa que converteix Catalunya en una de les CA amb més pujada del cost laboral del país (juntament amb el País Basc i Cantàbria). El cost salarial específic –el component de sous i salaris bruts– va pujar un 5,7% interanual fins als 2.641,81 euros de mitjana per treballador i mes a Catalunya, també rècord històric en un primer trimestre. Per contextualitzar-ho, per exemple, a la Comunitat de Madrid, el cost salarial mitjà va ser de 3.033 euros; al País Basc, de 2.765 euros; i a Catalunya, de 2.641 euros. Catalunya ocupa el tercer lloc en el rànquing nacional de salaris, tot i que la bretxa amb Madrid es manté entorn dels 400 euros mensuals.

Indicador de cost laboral (Q1 2026)	Catalunya	Espanya (mitjana)	Diferencial Cat/Esp	Var. i.a. Catalunya
Cost laboral total (EUR/treb./mes)	3.595,99	3.278,01	+317,98 EUR	+6,1%
Cost salarial (EUR/treb./mes)	2.641,81	2.403,80	+238,01 EUR	+5,7%
Cost laboral per hora efectiva (EUR)	27,04	24,88	+2,16 EUR	+6,0%
Hores pagades per treballador/mes	152,2	~156,0	-3,8 h. Cat.	Màxim Q1 des de 2011
Hores no treballades (mes)	19,6	n.d.	--	+3,7% i.a.
Vacants a Catalunya (Q1 2026)	31.943	159.785 (Esp.)	20,0% del total	Similar Q1 2025
Salari brut anual mitjà Catalunya (2024)	31.730,05 EUR	n.d.	3a CA a Espanya	+5,8% vs. 2023

Fonts: INE. Enquesta Trimestral de Cost Laboral (ETCL). Primer trimestre 2026, publicada 16 juny 2026. Idescat (salari brut anual 2024). Elaboració pròpia.

El dilema del cost laboral per a la PIME: sous més alts, competitivitat sota pressió

L'increment del 6,1% del cost laboral català al Q1 2026 és lògicament una bona notícia per als treballadors –que veuen créixer el seu poder adquisitiu per sobre de la inflació subjacent (2,9% al juny), i una pressió addicional sobre les PIME que empren mà d'obra intensiva i els costa repercutir aquesta pujada als seus clients. Per a una empresa de serveis amb 10–20 empleats, un increment del 6% en el cost laboral suposa un augment d'entre 20.000 i 40.000 euros anuals en la massa salarial, que s'ha de traslladar al preu de venda o absorbir-se amb millores de productivitat. Cap de les dues opcions és senzilla, traslladar el cost al preu en un entorn on el consum moderat és la tendència dominant pot provocar pèrdua de quota; absorbir-lo amb productivitat requereix inversió en tecnologia que les microempreses no sempre poden afrontar per si soles.

Les hores extres dels treballadors catalans es mantenen en màxims dels últims cinc anys, amb una mitjana d'una hora exacta per empleat al mes al Q1 2026 –tercer trimestre consecutiu en aquest nivell–, cosa que suggereix que moltes PIME estan gestionant el creixement de la demanda mitjançant l'extensió de jornada abans que mitjançant noves contractacions, en part per incertesa sobre la durabilitat del cicle expansiu.

8.3 Nota Social: Poder Adquisitiu, Habitatge i Desigualtat Territorial

Poder adquisitiu. Una millora real que no arriba a totes les llars per igual

El primer semestre de 2026 tanca amb una millora del poder adquisitiu real de les llars catalanes en termes agregats, els salaris creixen al 5,7% interanual mentre que la inflació se situa en el 3,1-3,2%, cosa que dona un diferencial positiu d'aproximadament dos punts percentuals. Aquesta és la primera vegada des del cicle 2021-2022 que els salaris reals creixen de forma sostinguda a Catalunya durant un semestre complet. La xifra del salari brut anual mitjà català el 2024 -31.730 euros, un 5,8% més que el 2023- confirma que la tendència de recuperació salarial real ja venia d'abans.

L'habitatge. Factor de desigualtat del semestre

Si hi ha un indicador que concentra el major potencial de tensió social i econòmica a Catalunya durant el primer semestre de 2026, és el preu de l'habitatge (també a nivell nacional). Segons l'Índex de Preus d'Habitatge (IPV) publicat per l'INE el 8 de juny de 2026, el preu de l'habitatge lliure a Catalunya va pujar un 10,5% interanual en el primer trimestre de 2026, amb un increment trimestral addicional del 3,3% respecte al quart trimestre de 2025. És el sisè trimestre consecutiu que l'índex creix a dos dígit a Catalunya -una circumstància que no té precedents a la sèrie històrica-, tot i que el ritme de pujada porta quatre trimestres moderant-se gradualment (pic: +11,7% al Q1 2025).

La distinció per tipologia revela que l'habitatge de segona mà lidera la pujada (+10,8% i.a.), mentre que la nova va pujar un 8,0%. A Barcelona ciutat, les dades de Brains Real Estate situen el preu mitjà de publicació en 6.063 euros per metre quadrat al Q1 2026 (+7,8% respecte al Q1 2025), amb obra nova a 8.988 euros/m2 (+20,2% anual) -valors que consoliden Barcelona com un dels mercats residencials més tensionats d'Europa meridional. La bretxa entre districtes és de més de 4.600 euros/m2 entre Les Corts (7.865 €/m2) i Nou Barris (3.197 €/m2), il·lustrant la dualitat territorial interna de la ciutat.

Comunitat Autònoma (IPV Q1 2026)	Var. anual (%)	Var. trim. (%)	Habitatge nou (%)	Segona mà (%)
Aragó i Regió de Múrcia (màxims)	15,6%	n.d.	n.d.	n.d.
Castella i Lleó	14,9%	n.d.	n.d.	n.d.
Astúries, C. Valenciana i La Rioja	14,3%	n.d.	n.d.	n.d.
TOTAL ESPANYA (mitjana)	12,9%	3,5%	9,1%	13,5%
CATALUNYA	10,5%	3,3%	8,0%	10,8%
Navarra	10,5%	n.d.	n.d.	n.d.
País Basc (mínim)	10,3%	n.d.	n.d.	n.d.
Barcelona ciutat (publicació, Brains)	7,8% (preu publicació)	n.d.	Obra nova: +20,2%	Ref.: 6.063 €/m2

Fonts: INE. Índex de Preus d'Habitatge (IPV). Base 2025. Primer trimestre 2026, publicat 8 juny 2026. Brains Real Estate (preu publicació Barcelona Q1 2026). Elaboració pròpia.

Que Catalunya sigui la segona comunitat autònoma amb menor pujada del preu de l'habitatge (juntament amb Navarra) no ha de portar a error. Un creixement del 10,5% sobre una base de preus ja molt elevada és un encariment en termes absoluts molt superior al d'altres regions que creixen al 15% des d'una base molt més baixa. El ministeri d'Habitatge calcula el preu mitjà del metre quadrat a Catalunya en 2.748 euros segons taxacions oficials, segona posició nacional només després de Madrid (4.047 €/m2), per davant de les Balears i el País Basc.

Desigualtat territorial: una fotografia a llarg termini amb millores graduals

Les dades de desigualtat d'ingressos a Catalunya disponibles amb tancament el 2025 (Idescat / INE, Enquesta de Condicions de Vida) mostren una tendència de lenta millora en els indicadors d'inequitat, tot i que sobre uns nivells que continuen sent alts en el context europeu.

L'índex de Gini de Catalunya es va situar en 29,0 punts el 2025 segons el 15è Informe sobre l'Estat de la Pobresa d'EAPN Catalunya, el nivell més baix des de 2008. Per a l'àrea metropolitana de Barcelona, les estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida (Institut Metròpoli, 2024-2025) situen el Gini en 30,2, amb una disminució lleu per quart període consecutiu. En paral·lel, la taxa AROPE –població en risc de pobresa o exclusió social– se situava en el 20,5% el 2024 (última dada disponible amb metodologia comparable), 0,7 punts menys que el 2023, amb el component d'habitatge com el factor de vulnerabilitat de més creixement, els preus del lloguer han pujat un 45% des de 2014 a Catalunya, segons el mateix informe.

Hi ha una paradoxa que convé analitzar, els indicadors de pobresa monetària i privació material milloren, però tanmateix semblaria que la sensació subjectiva de pobresa augmenta. El 23,1% de la població metropolitana va percebre dificultats per arribar a final de mes el 2024-2025, davant el 21,5% del 2022-2023. La despesa mensual mitjana en habitatge de les llars metropolitanes acumula un augment del 22,3% en els últims cinc anys, de 497 euros el 2020-2021 a 608 euros el 2024-2025. Per a moltes llars, la millora dels ingressos bruts queda neutralitzada pel major gasto en habitatge, cosa que explica que la percepció subjectiva de dificultat econòmica sigui més gran, tot i que els indicadors objectius millorin.

Indicador social (Catalunya)	Última dada	Valor	Tendència
Índex Gini (desigualtat renda)	2025	29,0	Millorant: mínim des de 2008
Índex Gini (àrea metropolitana BCN)	2024-25	30,2	Millora lleu (4t període consecutiu)
Taxa AROPE (risc de pobresa o exclusió)	2024	20,5%	Millora gradual (-0,7 pp vs. 2023)
Taxa de pobresa monetària (llindar 60% mediana)	2025	12,9%	Baixa però continua 1,2 pp per sobre de 2015
Pobresa severa	2025	5,6%	Una de les més baixes d'Espanya
Privació material i social severa	2025	8,6%	~700.000 persones afectades
% llars en lloguer amb AROPE	2025	33,8%	Principal grup de risc
% població amb dificultat de final de mes (BCN metro)	2024-25	23,1%	Pujant (vs. 21,5% el 2022-23)
Despesa mensual habitatge llars metropolitanes	2024-25	608 EUR	+22,3% en 5 anys (vs. 497 el 2020-21)
IPV Catalunya: pujada del preu de l'habitatge lliure	Q1 2026	10,5% i.a.	6è trim. consecutiu a dos dígit

Fonts: EAPN Catalunya (15è Informe Estat Pobresa, 2025); Idescat / INE (Estadística Condicions de Vida 2023); Institut Metròpoli (Estadístiques Metropolitanas Condicions de Vida, 2024-2025); INE / Idescat (IPV Q1 2026). Elaboració pròpia.

Implicacions per a la PIME. Tres Lectures del Mercat Laboral i Social

IMPLICACIÓ 1 – Mercat laboral dual: la PIME a l'eix de la recuperació i del risc

La recuperació del mercat laboral català en el segon trimestre –afiliació en màxims històrics de juny, atur registrat en mínims des de 2008 al maig– és, en essència, el reflex del bon moment de les PIME de serveis que concentren la major part de l'ocupació catalana. Però el primer trimestre va deixar una lectura d'alerta: quan hi ha un xoc de confiança –com el de l'Orient Mitjà al gener-març–, la destrucció d'ocupació colpeja

abans i més fort en les PIME sense coixí financer que en les grans empreses. La taxa de temporalitat de l'11,6% al Q1 2026 –relativament baixa en perspectiva històrica– redueix el risc de destrucció massiva d'ocupació en cicles adversos.

IMPLICACIÓ 2 – Cost laboral creixent al 6,1%: la tensió sobre els marges de la PIME intensiva en treball

El 6,1% de creixement del cost laboral català al Q1 2026 és la xifra amb més impacte directe sobre la rendibilitat de les PIME de serveis. Per exemple, una empresa d'hostaleria amb 15 empleats que paga una massa salarial de 400.000 euros anuals necessita absorbir uns 24.000 euros addicionals de cost laboral només per la pujada de 2026. Si no pot traslladar aquest increment al preu de venda –una cosa especialment difícil en hostaleria i restauració de tiquet baix–, el marge es comprimeix directament. Les vacants a Catalunya (31.943 al Q1 2026) continuen en nivells alts, cosa que indica que l'escassetat de mà d'obra qualificada és un problema real, moltes PIME no poden créixer perquè no troben personal, cosa que és alhora un indicador de tensió del mercat de treball i d'un desequilibri entre la formació oferta i les necessitats del teixit productiu.

IMPLICACIÓ 3 – L'habitatge com a barrera d'accés al talent i a l'emprenedoria

La pujada del 10,5% del preu de l'habitatge a Catalunya no és només un indicador immobiliari, és també una variable que afecta directament la capacitat de les PIME per atreure i retenir talent. Quan el cost de l'habitatge a Barcelona ciutat supera els 6.000 euros/m² i el lloguer mitjà a la ciutat se situa entre 1.100 i 2.200 euros mensuals, segons districte i tipologia, els treballadors qualificats amb salaris en el rang dels 30.000–45.000 euros anuals tenen dificultats serioses per instal·lar-se a la ciutat i les empreses que els contracten s'enfronten a pressions per pujar els salaris molt per sobre de la seva capacitat productiva. Aquest efecte és especialment greu per a les PIME tecnològiques i de serveis professionals de mida mitjana –aquelles que competeixen amb grans empreses i multinacionals pel mateix perfil de treballador– i per a l'emprenedoria, iniciar un projecte empresarial a Barcelona amb el cost de vida actual suposa una barrera d'entrada que penalitza els emprenedors amb menys capital inicial.

Indicadors Clau del Bloc H (Panell de Conjuntura – Ref. 1.2)

AFILIATS SS CATALUNYA (juny 2026)

3.809.565

+3,0% interanual

Màxim històric juny

Serveis: +3,4%

Construcció: +1,2% (recuperació)

TAXA D'ATUR EPA CATALUNYA (Q1 2026)

10,12%

435.600 aturats

Major pujada trim. des de 2009

Espanya: 10,8%

Afiliació juny ja assenyalava recuperació

COST LABORAL TOTAL CATALUNYA (Q1 2026)

3.596 EUR/mes

+6,1% i.a.

Rècord històric primer trimestre

Cost salarial: 2.641 EUR (+5,7%)

3a CA nacional

PREU HABITATGE CATALUNYA (Q1 2026)

6è trimestre consecutiu a dos dígit

10,5% i.a.

Segona mà: +10,8%

Obra nova: +8,0%

BCN: 6.063 EUR/m²

BLOC I

Perspectives i Tancament: Horitzó Segon Semestre de 2026

NOTA: Aquest bloc sintetitza l'anàlisi dels Blocs B a H i formula l'escenari central i el mapa de riscos per al segon semestre de 2026. Les previsions quantitatives es basen en les projeccions de diversos serveis d'estudis i analistes citats. Aquest quadre de perspectives té caràcter semestral i es publicarà de forma comparativa en la propera edició de l'informe (desembre 2026 / gener 2027).

9.1 Escenari de Referència. 5 missatges per al Segon Semestre de 2026

El primer semestre de 2026 tanca amb una economia catalana en expansió, tot i que amb una trajectòria menys uniforme del que els grans titulars suggereixen. El PIB del Q1 va créixer al +2,9% interanual, els afiliats a la Seguretat Social van assolir màxims històrics al juny (+3,0% i.a.) i les exportacions van sumar en l'acumulat de gener a maig un +1,0% (dada de juny encara pendent de publicació). Al mateix temps, l'atur va repuntar al 10,1% al Q1, la inflació es va instal·lar per sobre del 3%, el preu de l'habitatge encadena sis trimestres a dos dígitos i la pujada del BCE de juny ha encarat el crèdit. Els cinc punts que segueixen formulen l'escenari central per als pròxims sis mesos amb el màxim rigor possible, assumint les incerteses que la situació geopolítica imposa.

01

Creixement del PIB: desacceleració entorn del 2,0–2,2% anual (previsió de treball)

Moderació del creixement respecte al primer trimestre, dins d'una forquilla condicionada per l'evolució de la demanda interna, l'energia, el comerç europeu i l'entorn geopolític. Així, en el nostre escenari de treball el PIB català estímem que podria tancar 2026 en el rang del 2,0% al 2,2% segons els diversos escenaris centrals per al 2026. La forquilla més probable, creuant fonts, se situa en el 2,0–2,4%. El segon semestre mostrarà una moderació respecte al +2,9% del Q1, amb el Q3 com a trimestre de recuperació després del sòl del Q2 i el Q4 amb influències en ambdues direccions, d'una banda, l'efecte arrossegament del turisme de tardor i la dinàmica de consum nadalenc; de l'altra, la transmissió de la pujada del BCE de juny sobre el crèdit i la possible desacceleració del mercat laboral. Impacte PIME per sectors, les PIME de serveis orientades al consum intern (restauració, comerç de proximitat, serveis personals) continuaran sent les més beneficiades pel creixement de la demanda interna, tot i que amb menys marge que el 2025. Les industrials –especialment les del clúster automoció i metal·lúrgia– mantenen perspectives positives gràcies al cicle del vehicle elèctric. Les del sector agroalimentari i química seran les que més acusaran la moderació del creixement per la debilitat de la demanda europea.

02

Inflació: persistent entorn del 3% fins a final d'any, amb risc a l'alça

Els diversos escenaris centrals analitzats estímen una inflació mitjana anual del 3,2% per a Espanya el 2026, amb la taxa interanual del 3% al desembre. La inflació subjacent se situava en el 2,9% al juny (dada avançada de l'INE), amb lenta moderació cap al 2,5% en el segon semestre. El risc principal a l'alça és una nova escalada del petroli o del gas; el factor baixista, una moderació del consum més brusca de la prevista. Impacte PIME per sectors, la inflació persistent colpeja de forma asimètrica segons el poder de trasllat al preu final. Les PIME industrials intensives en energia (ceràmica, paper, foneria, vidre, forn industrial de pa) són les més vulnerables a una nova escalada dels preus del gas –que a l'abril ja van pujar un +22,5% i.a. en importacions–. Les PIME d'hostaleria i restauració, amb estructures de costos rígides (lloguer, personal, matèries primeres), tenen marge molt limitat per pujar preus sense perdre clients en el segment de tiquet baix. Les PIME de distribució i comerç a l'engròs amb capacitat de renegociar contractes de subministrament en el segon semestre estan en millor posició per gestionar la pressió inflacionista.

03

Ocupació i mercat laboral: recuperació al Q2, moderació al Q3-Q4

Les dades d'afiliació de maig (+2,5%) i juny (+3,0%) confirmen que el sòl de l'atur assolit al Q1 2026 va ser conjuntural. L'EPA del segon trimestre, publicada a finals de juliol, mostra una reducció significativa de la taxa d'atur respecte al 10,1% del Q1, convergint cap al 9,0%-10% de mitjana a Espanya; a Catalunya, el descens ha estat més marcat, fins al 7,90%, mínim per a un segon trimestre des de 2008. Funcas preveu que l'ocupació a Espanya creixi un 2% el 2026 i la taxa d'atur baixi al 10,0% de mitjana anual. El turisme receptiu (+7,7% i.a. a l'abril a Catalunya) actuarà com a àncora de l'ocupació a l'estiu. El risc principal està en el fet que l'encariment del crèdit i els alts costos laborals portin les PIME a contenir la contractació al Q4. Impacte PIME per sectors, les PIME d'hostaleria, restauració i activitats d'oci seran previsiblement les principals creadores d'ocupació en el tercer trimestre, però també les que més contractes temporals i a temps parcial concentren –el 19,0% de les afiliacions catalanes són a jornada parcial–. L'escassetat de perfils qualificats (tècnics de manteniment, conductors de camió, enginyers de manufactura) continua sent un coll d'ampolla per a les PIME industrials del Vallès, el Bages i el Baix Llobregat, que no poden créixer per manca de personal. Les PIME de construcció i rehabilitació, que tornen a terreny positiu al juny (+1,2% i.a.), poden beneficiar-se de l'execució del pressupost 2026, però necessitaran mà d'obra que el mercat ofereix amb comptagotes.

04

Crèdit i finançament: entorn més car i selectiu, sense crisi sistèmica

La pujada del BCE de juny de 2026 (+25 pb fins al 2,25%) i l'Euríbor entorn del 2,80% defineixen un escenari de crèdit més car, però sense els nivells d'estrès de 2022-2023. Funcas no preveu noves pujades en l'escenari base. L'enduriment dels criteris bancaris (BLS BCE, Q1 2026: +10% net) i l'increment de les dissolucions (+7,1% acumulat) assenyalen més selectivitat en el segon semestre. Els venciments de crèdit post-COVID en hostaleria i comerç són el principal vector de risc en l'accés a la refinançament. Impacte PIME per sectors i mida, les microempreses i petites empreses (menys de 10 treballadors) són les que més noten l'enduriment dels criteris bancaris, perquè no tenen historial llarg, actius pignorables ni la capacitat de negociació amb diverses entitats que tenen les mitjanes i grans. Per sectors, els més exposats són el comerç al detall (ràtio dubtosos 5,16%) i l'hostaleria (4,08%), on els crèdits COVID vanceren el 2026-2027 a tipus molt més alts que els originals. En l'extrem oposat, les PIME de TIC, serveis professionals i manufactura d'alt valor afegit accedeixen amb més facilitat al crèdit privat no bancari –el volum del qual a Espanya ja arriba al 1,96% del PIB– i poden finançar projectes de creixement que la banca convencional rebutjaria. La recomanació per al segon semestre, qualsevol PIME que necessiti refinançar o ampliar deute ha d'actuar abans d'octubre, atès que la possibilitat d'un nou moviment del BCE al setembre –tot i que minoritària– existeix.

05

Sector exterior i exportacions: dinàmica positiva, però amb moderació en béns

Les exportacions catalanes acumulen en gener-maig un saldo positiu del +1,0% (el tancament del semestre complet es coneixerà a mitjan agost), però la desagregació sectorial mostra una història dual, l'automòbil (+8,7% acumulat) i la metal·lúrgia (+6,9% i.a. a l'abril) en expansió; la química farmacèutica (-6,0% acumulat a abril, última dada disponible) i l'agroalimentació (-7,0% i.a.) en contracció acumulada. El segon semestre mantindrà aquest patró, exportacions totals en expansió moderada (+3-5% i.a.), amb els serveis i el turisme com a tractor principal. Les exportacions agroindustrials cap a l'Orient Mitjà continuaran condicionades pel conflicte mentre que l'acord UE-Mercosur, en avanç, obrirà oportunitats per a unes 1.500 empreses catalanes en l'horitzó 2027-2028. Impacte PIME exportadora per sector, per a les PIME del clúster químic-farmacèutic de Tarragona –moltes d'elles fabricants per contracte (CMO) de principis actius–, l'ajust acumulat del -11,4% en exportacions representa una pressió sobre cartera de comandes, capacitat productiva i ocupació. La recomanació és diversificar mercats cap a l'Àsia-Pacífic i Amèrica del Nord, on la demanda de farmacèutics europeus continua sent robusta. Les PIME de l'ecosistema proveïdor de SEAT/CUPRA al Vallès Occidental i el Baix Llobregat (components de precisió, estampació, plàstic tècnic) viuen el seu millor semestre en anys amb l'automòbil al +8,7%. Les PIME agroalimentàries exportadores cap a l'Orient Mitjà han d'explorar mercats alternatius (Canadà, Japó, Corea del Sud) aprofitant els acords UE vigents –l'acord amb el Mercosur entenem que no generarà efectes concrets abans de 2028–.

9.2 Riscos i Senyals. Quadre Comparatiu Semestral

Aquest quadre té la vocació de tenir caràcter permanent a l'informe. Els 4 riscos i els 4 senyals positius que es presenten a continuació seran els mateixos a cada edició, amb el lògic contingut actualitzat, per facilitar la comparació entre semestres i permetre'ns detectar tendències de fons. La columna de "referència semestral anterior" s'activarà a partir del segon número de l'informe (S2 2026 / S1 2026).

Mapa de Riscos (màxim 4). Factors que podrien deteriorar l'escenari central

#	Risc	Situació actual (S1 2026)	Tendència esperada (S2 2026)
R1	Escalada geopolítica i xoc energètic	El conflicte Iran-Orient Mitjà va provocar un xoc de confiança al Q1 2026, amb PMI per sota de 50 a l'abril i atur al 10,1%. Els preus de l'energia van repuntar i la inflació es va instal·lar en el 3,1-3,2%. Impacte real sobre cadenes de subministrament i costos logístics de PIME.	Risc PERSISTENT. Els mercats descompten una atenuació del conflicte (acord EUA-Iran en negociació), però la fragilitat és alta. Un nou episodi d'escalada podria disparar el petroli per sobre dels 110 USD/barril. PIME MÉS EXPOSADES: transportistes i distribuïdors (cost logístic directe), empreses ceràmiques i del paper (gas), PIME exportadores cap a l'Orient Mitjà (pèrdua de mercat) i PIME importadores de matèries primeres d'Àsia via rutes afectades pel Mar Roig.
R2	Nova pujada del BCE i restricció del crèdit PIME	El BCE va pujar +25 pb al juny (fins al 2,25%) i l'Euríbor va tancar juny en el 2,798%. Els criteris de concessió de crèdit es van endurir al Q1 2026 (+10% net segons BLS). Les PIME d'hostaleria i comerç tenen ràtios de dubtosos superiors al 4-5%.	Risc MODERAT. Si el BCE puja de nou al setembre, els tipus TEDR per a PIME (tram 250.000-1M €) podrien superar el 3,7%. SECTORS MÉS AFECTATS: hostaleria i comerç (refinançament crèdit COVID a tipus superior), construcció (crèdit promotor més car), PIME amb deute hipotecari variable sobre actius industrials. Les empreses sense deute o amb cobertura de tipus estan al marge d'aquest risc.
R3	Erosió de marges PIME per costos laborals i energètics	El cost laboral català va créixer al +6,1% i.a. al Q1 2026, amb el Cost Laboral Unitari (CLU) nacional en el +3,9%. La inflació en el 3,1% pressiona els costos d'explotació. Les dissolucions empresarials pugen un +7,1% acumulat. El marge de trasllat al preu final és escàs en sectors de tiquet baix.	Risc ESTRUCTURAL. SECTORS CRÍTICS: hostaleria (cost laboral 35-40% de la facturació, tiquet baix, escàs marge de trasllat), comerç minorista no alimentari (pressió de l'e-commerce + costos), serveis de neteja i auxiliars (mà d'obra intensiva, contractes públics a preu fix), i petita manufactura tèxtil i confecció. Les PIME que han automatitzat part del seu procés productiu o han pujat el tiquet mitjà tenen millor posició. Les que no, estan atrapades entre costos creixents i demanda estancada.
R4	Debilitat de la demanda industrial europea i contracció exportadora de béns	Indústria Cat.: +0,9% i.a. Q1 2026. PMI manufacturer espanyol: 49,7 al juny (contracció). Comandes d'exportació de béns: 9 mesos caient. Química farmacèutica: -6% acumulat. Agroalimentació: -7,0% i.a. PIME més exposades: fabricants de components per a la indústria alemanya i francesa (maquinària, automoció, productes químics), exportadors agroalimentaris a l'Orient Mitjà, i CMO farmacèutics dependents de laboratoris europeus.	Risc BAIX-MITJÀ a curt termini. El rebot del PMI compost al juny (53,3) i la fortalesa del turisme i els serveis actuen de contrapès. El deteriorament de la demanda alemanya i francesa és el principal vector de risc per al teixit exportador català de béns en el segon semestre.

Escala de risc: R1 (vermell) = RISC ALT, actiu; R2/R3 (taronja) = RISC MODERAT, vigilar; R4 (gris) = RISC BAIX-MITJÀ, latent.

Mapa de Senyals Positius (màxim 4). Factors que podrien superar l'escenari central

#	Senyal	Situació actual (S1 2026)	Potencial (S2 2026)
S1	Turisme i serveis: motor d'arrossegament a l'estiu	Turisme receptiu: +7,7% i.a. a l'abril 2026. PMI serveis: 54,2 al juny (màxim 2026). Afluència serveis: +3,4% i.a. al juny. Catalunya va rebre 1,9 milions de turistes estrangers a l'abril. El sector aporta més del 70% del VAB català.	Potencial ALT. PIME BENEFICIADES: establiments hotelers i apartaments turístics, restauració de preu mitjà-alt (tiquet turístic superior al domèstic), agències de viatges receptives, comerç de souvenirs i articles de regal, empreses de lloguer de vehicles, serveis de guies i tours, i tota la cadena de proveïdors de l'hostaleria (roba de llit, productes de neteja, alimentació fresca). L'efecte arrossegament arriba fins i tot a les bugaderies industrials, empreses de manteniment de piscines i proveïdors de tecnologia hotelera.
S2	Pressupost 2026 i contractació pública com a estímul	El Parlament va aprovar el pressupost de la Generalitat el 2 de juliol de 2026: 49.162 M€ (+22,8% vs. 2023) amb 4.146 M€ d'inversió. Primer pressupost aprovat des de 2023.	Potencial MITJÀ-ALT. PIME BENEFICIADES PER SECTOR: (1) Construcció i rehabilitació: obra pública, habitatge social, centres educatius i sanitaris. (2) TIC: digitalització de l'administració, història clínica electrònica, ciberseguretat pública. (3) Serveis sanitaris: atenció primària (+616 M€ previstos), residències, transport sanitari. (4) Educació i FP: manteniment de centres, subministrament de material pedagògic, tecnologia educativa. (5) Seguretat i emergències: equipament, comunicacions, manteniment de flotes. Pas clau per a la PIME: inscripció actualitzada al Registre de Licitadors de Catalunya i sol·licituds tècniques al dia abans de setembre 2026.
S3	IED en rebot i automòbil elèctric com a locomotora industrial	IED a Catalunya: +145,6% al Q1 2026, fins a 1.541,6 M€ (23,5% del total espanyol). TIC: 612,9 M€ (40% del total). Manufactura: 464 M€ (+344,8%). Exportacions automòbils: +8,4-8,7% acumulat. Primer retorn a mercats de deute després de 14 anys (abril 2026).	Potencial MITJÀ. PIME AMB MÉS OPORTUNITAT: (a) Ecosistema VE/automòbil: fabricants de components de bateries, motlle per injecció, estampació metàl·lica i cablejat d'alta tensió al cinturó del Vallès i Baix Llobregat. (b) TIC i centres de dades: empreses d'instal·lacions electrotècniques, cooling industrial, manteniment d'infraestructures digitals i ciberseguretat. (c) Logística avançada: operadors de fulfillment, empreses de manipulació i last-mile delivery als nous polígons del Bages i el Maresme. La via d'accés per a la PIME: certificació de proveïdor homologat de l'empresa inversora, a través de clústers (AMEC, clúster químic Tarragona) o del programa d'encadenament productiu d'ACCIÓ.
S4	Salariis reals positius i consum privat com a palanca impulsora de la demanda interna	Salari brut anual mitjà Catalunya: 31.730 EUR el 2024 (+5,8% i.a.). Cost salarial Q1 2026: +5,7% (per sobre de la inflació subjacent del 2,9%). Consum privat: +3,4% i.a. al Q1. Taxa d'estalvi de les llars encara elevada.	Potencial ALT. PIME BENEFICIADES PER SECTOR: comerç al detall d'alimentació i productes de salut (demanda inelàstica més ingressos reals creixents), comerç especialitzat de més tiquet (electrodomèstics, moda, esport: l'estalvi acumulat s'allibera gradualment), serveis d'oci i cultura (cinemes, música en directe, gastronomia d'experiència), i reformes de la llar (l'habitatge en propietat com a actiu valoritzat incentiva la inversió en millora). Les PIME de serveis de proximitat –dentistes, òptiques, veterinaris, acadèmies– també es beneficien de l'increment de renda disponible real, tot i que menys que les orientades a l'experiència.

Escala de potencial: ALT (verd fosc) = factor que pot impulsar l'escenari a l'alça amb alta probabilitat; MITJÀ (blau) = factor positiu condicionat a altres elements; BAIX-MITJÀ = potencial real però incert.

TEMA A DEBAT DEL SEMESTRE

L'HABITATGE COM A FACTOR DE MOBILITAT LABORAL, COHESIÓ TERRITORIAL I COMPETITIVITAT EMPRESARIAL

La crisi d'accés a l'habitatge a Catalunya ha deixat de ser un problema exclusivament social per convertir-se en un condicionant directe de la competitivitat del teixit productiu. Des de diversos àmbits empresarials, socials i econòmics s'ha apuntat que la manca d'habitatge assequible "és un factor de competitivitat" perquè incideix directament en "la captació i retenció del talent" que les empreses necessiten per créixer. Per primera vegada en molt de temps, un debat que semblava reservat a polítiques socials i urbanisme ocupa el centre de l'agenda econòmica i empresarial catalana.

Per què importa ara en un informe de conjuntura?

01

El preu de l'habitatge a Catalunya ha pujat un +10,5% interanual al Q1 2026 (INE, juny 2026) –el sisè trimestre consecutiu a dos dígitos– i a Barcelona ciutat el metre quadrat de publicació ja supera els 6.063 euros (+7,8% i.a.). Amb un salari brut anual mitjà català de 31.730 euros (Idescat, 2024), comprar un pis de 80 m² a la ciutat requereix més de 15 anys de salari íntegre. Per a un tècnic qualificat de 28–35 anys, l'alternativa és llogar a 1.100–2.000 euros mensuals, segons zona, –és a dir, més del 50% de la seva renda neta en molts casos–, cosa que converteix l'oferta d'ocupació d'una PIME catalana en inviable davant empreses d'altres regions europees o nacionals on el cost de la vida sigui inferior.

02

Les PIME són les més afectades, no les grans. Una multinacional pot pagar sous de 70.000–90.000 euros anuals que absorbeixen el cost de l'habitatge barceloní; una PIME de 20 empleats amb facturació de 3 milions no pot competir en aquest segment. El resultat és un mercat laboral segmentat on el talent qualificat –enginyers, programadors, comercials amb idiomes, tècnics industrials, entre altres– gravita cap a les grans empreses o cap a ciutats amb habitatge més accessible. Foment del Treball ja havia alertat en el seu informe de situació de la PIME catalana que la preocupació per la manca de mà d'obra qualificada ha crescut més d'un 335% des de 2014 en empreses de més de 50 treballadors.

03

El dèficit és estructural, no conjuntural. Entre 2021 i 2025 es van crear a Catalunya més de 200.000 noves llars, però només es van construir 61.000 habitatges nous – un dèficit acumulat de més de 140.000 unitats segons el Consell de Cambres (Memòria Econòmica 2025)–. Aquest desajust no es corregeix amb mesures de demanda (préstecs ICF, bo jove) sense atacar simultàniament l'oferta, sòl finalista, agilització de llicències i atracció de promotors. Si la bretxa d'oferta no es tanca, el preu de l'habitatge continuarà pujant el 2027 i 2028, aprofundint el problema de competitivitat que ja es detecta avui.

04

Addicionalment, la tensió residencial no s'ha d'abordar únicament com un cost empresarial. També afecta l'emancipació, la mobilitat, la desigualtat territorial, la composició de les llars i l'accés a serveis. En conseqüència, les mesures d'habitatge amb incidència sobre la competitivitat s'haurien d'avaluar conjuntament pels seus efectes socials, laborals, territorials i pressupostaris.

3 Opcions de Resposta: Empresa / Administració / Finançament

EMPRESA	ADMINISTRACIÓ	FINANÇAMENT
La PIME pot actuar fins i tot abans que l'Administració resolgui el problema estructural. > Pactes d'empresa sobre teletreball i flexibilitat horària: redueixen el cost efectiu d'habitatge proper al centre en permetre viure en municipis més assequibles (Manresa, Granollers, Tarragona). > Complementos salarials específics d'habitatge: bonificacions o préstecs interns al personal acabat de contractar (pràctica creixent en PIME del Vallès i Bages amb forta competència per tècnics industrials). > Renegociar perfils i apostar per la formació dual (FP amb empresa): buscar talent en estadis més primerencs de la carrera, abans que el cost de la vida barcelonina l'expulsi del mercat local.	L'Administració té instruments directes sobre l'oferta d'habitatge i el sòl, i els ha d'utilitzar amb urgència. > Agilitzar la tramitació de llicències d'obra nova: el termini mitjà d'obtenció de llicència a Barcelona supera els 18 mesos; una reducció a l'estàndard europeu de 6-9 mesos és la mesura de més impacte sobre l'oferta a curt termini. > Pla de sòl industrial amb habitatge assequible vinculat: en els nous parcs empresarials i polígons de segona generació, reservar un percentatge de sòl per a habitatge de treballadors (model alemany Werkwohnungen actualitzat). > El pressupost 2026 de la Generalitat destina 1.900 milions a polítiques d'habitatge (rècord per a un sol exercici), amb l'objectiu d'assolir els 2.500 milions acumulats al final de la legislatura. L'execució ràpida i eficient d'aquests fons al S2 2026 és el senyal que les empreses i els inversors immobiliaris necessiten.	El finançament pot actuar com a pont mentre la política de sòl genera resultats a mitjà termini. > ICF (Institut Català de Finances): el programa Préstecs Emancipació --fins a 50.000 EUR sense interessos, llançat el 2026-- cobreix el 20% d'entrada del primer habitatge per a joves de 18 a 40 anys-. L'impacte real dependrà del volum de dotació i de la velocitat de tramitació. > Fons d'inversió d'impacte en lloguer assequible: atreure capital privat (fons de pensions, family offices) cap a projectes de lloguer a preus moderats amb garantia pública d'ocupació i rendibilitat mínima. El model existeix a Àustria, Dinamarca i els Països Baixos amb èxit demostrat. > Línies ICO/Avalis vinculades a projectes de cooperatives d'habitatge en cessió d'ús: model d'habitatge col·laboratiu sense especulació, amb finançament inicial subsidiat, que ha començat a desenvolupar-se a Barcelona i que podria escalar amb suport públic.

NOTA: Aquest debat connecta directament amb les dades del Bloc B (inflació subjacent +2,9%, cost laboral +6,1%), el Bloc H (preu habitatge Catalunya +10,5% i.a. Q1 2026, dèficit 140.000 habitatges, Gini metropolitana 30,2%) i el Bloc G (95,2% de les empreses catalanes amb menys de 10 treballadors: les de menor capacitat per competir en salaris). Entenem que és un dels temes de més transversalitat de tots els que emergeixen de l'anàlisi del primer semestre de 2026 i el que probablement, tot i no ser únicament estrictament empresarial, pot tenir més ressonància pública en el debat polític català d'aquest moment.

Per a més informació:

www.foment.com

93 484 12 00

economia@foment.com